

Dziennik Urzędowy C 300

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

12 grudnia 2007

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	REZOLUCJE	
	Rada	
2007/C 300/01	Rezolucja Rady z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie kształcenia i szkolenia jako sił napędowych strategii lizbońskiej	1
	II <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2007/C 300/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.4817 — Aviva Italia Holding SpA/ Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA) ⁽¹⁾	3
2007/C 300/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.4946 — Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia) ⁽¹⁾	3
2007/C 300/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.4947 — Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain) ⁽¹⁾	4
2007/C 300/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.4581 — Imperial Tobacco/Altadis) ⁽¹⁾	4
2007/C 300/06	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.4122 — Burda/Hachette/JV) ⁽¹⁾	5

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2007/C 300/07	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 15 listopada 2007 r. na temat poprawy jakości kształcenia nauczycieli	6
---------------	--	---

Komisja

2007/C 300/08	Kursy walutowe euro	10
---------------	---------------------------	----

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2007/C 300/09	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001	11
2007/C 300/10	Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 94/9/WE z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem ⁽¹⁾	14
2007/C 300/11	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001	16

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Europejskie Biuro Doboru Kadr (EPSO)

2007/C 300/12	Ogłoszenie o konkursach otwartych OHIM/AD/01-02/07 oraz OHIM/AST/01-02/07	21
---------------	---	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2007/C 300/13	Pomoc państwa — Polska — Pomoc państwa C 34/07 (ex N 93/06) — Wprowadzenie podatku tonażowego w transporcie morskim — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	22
2007/C 300/14	Upřednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	37

INNE AKTY

Komisja

2007/C 300/15	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	38
---------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

REZOLUCJA RADY

z dnia 15 listopada 2007 r.

w sprawie kształcenia i szkolenia jako sił napędowych strategii lizbońskiej

(2007/C 300/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

tym celu kompleksowych i spójnych strategii.

UWZGLĘDNIAJĄC:

- 1) Strategiczny cel, który postawiono przed Unią Europejską na posiedzeniu Rady Europejskiej w Lizbonie w marcu 2000 roku ⁽¹⁾, „by gospodarka unijna stała się najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarką świata opartą na wiedzy, zdolną do utrzymania trwałego wzrostu gospodarczego, zapewniającą lepsze i liczniejsze miejsca pracy oraz większą spójność społeczną”, a także specjalny mandat udzielony przez Radę Europejską ministrom edukacji „do podjęcia ogólnych rozważań na temat konkretnych celów stawianych systemom edukacji i do skoncentrowania się przy tym na wspólnych problemach i priorytetach z poszanowaniem narodowej różnorodności”.
- 2) Wspólne cele, które znalazły się w szczegółowym programie prac przyjętym na posiedzeniu Rady Europejskiej ⁽²⁾ w Barcelonie w marcu 2002 roku, dotyczącym realizacji celów stawianych europejskim systemom kształcenia i szkolenia (program prac „Edukacja i szkolenie 2010”), oraz opracowanie otwartej metody koordynacji, która dała perspektywę dalszej unijnej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia.
- 3) Rezolucję Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. w sprawie uczenia się przez całe życie ⁽³⁾, w której zwrócono się do państw członkowskich o propagowanie uczenia się wszystkich przez całe życie oraz o opracowanie i realizowanie w

- 4) Śródkresową ocenę strategii lizbońskiej przeprowadzoną przez Radę Europejską wiosną 2005 roku, a w szczególności przyjęte następnie zintegrowane wytyczne na okres 2005–2008, w których wezwano do zwiększenia inwestycji w kapitał ludzki oraz do dostosowania systemów kształcenia i szkolenia do nowych wymagań w zakresie kompetencji ⁽⁴⁾.
- 5) Konkluzje Rady i przedstawiciele rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie skuteczności kształcenia i szkolenia oraz równego dostępu do nich, w których podkreślono, że opracowanie dobrych jakościowo, skutecznych i ogólnodostępnych systemów kształcenia i szkolenia w istotny sposób przyczynia się do zmniejszenia ryzyka bezrobocia, wykluczenia społecznego i marnotrawienia potencjału ludzkiego w nowoczesnej gospodarce opartej na wiedzy ⁽⁵⁾.
- 6) Konkluzje przyjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej wiosną 2007 roku ⁽⁶⁾, w których podkreślono, że kształcenie i szkolenie są warunkiem dobrego funkcjonowania trójkąta wiedzy (edukacja — badania — innowacje) i odgrywają kluczową rolę w zwiększaniu wzrostu gospodarczego i liczby miejsc pracy.

ODNOTOWUJĄC ostatni komunikat Komisji ⁽⁷⁾, w którym oceniono pierwsze trzy lata realizacji zmienionej strategii lizbońskiej służącej zwiększaniu wzrostu, konkurencyjności i innowacyjności i w którym ustalono kilka kluczowych wyzwań na przyszłość.

⁽⁴⁾ Zalecenie Rady 2005/601/WE w sprawie ogólnych wytycznych polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty (2005–2008) oraz decyzja Rady 2005/600/WE w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 298 z 8.12.2006, str. 3.

⁽⁶⁾ Dok. 7224/07, pkt 15.

⁽⁷⁾ COM (2007) 581 wersja ostateczna — komunikat Komisji zatytułowany: Europejskie zadanie: osiągając sukces w epoce globalizacji.

⁽¹⁾ SN 100/1/00 REV 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 142 z 14.6.2002, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 163 z 9.7.2002, str. 1.

CHCĄC dopilnować, by niezastąpiona rola, jaką w strategii lizbońskiej odgrywają kształcenie i szkolenie w kontekście uczenia się przez całe życie, została w pełni doceniona; chcąc wnieść wkład w mające się wkrótce pojawić wnioski w sprawie kolejnego cyklu strategii lizbońskiej oraz chcąc wypracować silniejsze powiązania między tym cyklem a związanym z nim programem prac „Edukacja i szkolenie 2010”.

CHCĄC RÓWNIEŻ zaakcentować, że kształcenie i szkolenie mają udział nie tylko w realizacji celów lizbońskich w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, lecz także w stawianiu czoła innym wyzwaniom stojącym przed społeczeństwami europejskimi, np. rosnącej globalizacji, ewoluującym tendencjom demograficznym i migracji, postępowi technologicznemu, zmianom klimatu oraz zrównoważonemu rozwojowi.

PODKREŚLA, że:

- 1) Kształcenie i szkolenie są jednym z wierzchołków trójkąta wiedzy oraz istotnym źródłem szerokich zasobów umiejętności i kreatywności, na których opierają się badania i innowacyjność. Stanowią podstawę, od której zależy przyszły wzrost Europy oraz dobrobyt jej obywateli.
- 2) Kompleksowe i spójne strategie uczenia się przez całe życie należy realizować w sposób skuteczny i gwarantujący równość szans; należy przy tym propagować wybitne osiągnięcia, innowacyjność i kreatywność. Systemy kształcenia i szkolenia powinny nie tylko stać się podstawą większej konkurencyjności gospodarczej i większych szans na zatrudnienie, lecz także powinny zapewnić większą spójność społeczną, zrównoważony rozwój, samorealizację i aktywniejszy udział obywateli w życiu społecznym.
- 3) Do skutecznych sposobów na to, aby obywatele stali się lepiej wykwalifikowani, a tym samym zyskali większą zdolność do aktywnego uczestnictwa w rozwoju społecznym i gospodarczym, należą: zapewnianie lepszego kształcenia we wczesnym dzieciństwie, zachęcanie do zdobywania kluczowych kompetencji, zwiększanie atrakcyjności kształcenia i szkolenia zawodowego, rozwijanie poradnictwa dostępnego przez całe życie, zwiększanie dostępu do szkolnictwa wyższego i do dalszego kształcenia oraz podnoszenie ich jakości, upowszechnianie kształcenia osób dorosłych oraz podwyższanie jakości kształcenia nauczycieli.
- 4) Ponieważ osoby uczące się pochodzą z coraz bardziej zróżnicowanych środowisk, kształcenie i szkolenie stanowią istotną metodę pozwalającą włączyć się w europejskie systemy gospodarcze i społeczne oraz propagować dialog międzykulturowy.
- 5) Ogólne warunki uczenia się przez całe życie można poprawić przez wspieranie rozwoju organizacji i partnerstw edukacyjnych skupiających zainteresowane strony i pracodawców, przez rozwijanie infrastruktury umożliwia-

jącej kształcenie się za pośrednictwem nośników elektronicznych (*e-learning*), przez badanie zapotrzebowania na określone umiejętności, uznawanie wyników nauczania i zapewnianie poradnictwa dostępnego przez całe życie, a także przez szukanie ewentualnych nowych sposobów finansowania.

ZWRACA SIĘ ZATEM DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, by w ramach swoich kompetencji:

- 1) Zwróciły uwagę na znaczenie kształcenia i szkolenia dla strategii lizbońskiej, w szczególności przez zaznaczenie — w tej części zintegrowanych wytycznych na rzecz wzrostu i zatrudnienia, która jest poświęcona konkurencyjności — że wraz z badaniami i innowacyjnością zajmują one w trójkącie wiedzy kluczowe miejsce, oraz przez podkreślenie — w tej części wytycznych, która jest poświęcona zatrudnieniu — że uczenie się przez całe życie jest niezbędne do zapewnienia obywatelom Europy udanego i pełnego uczestnictwa w gospodarce opartej na wiedzy oraz do rozwijania wśród wszystkich grup, w tym grup zagrożonych wykluczeniem, potrzebnej wiedzy, umiejętności i kompetencji.
- 2) Podkreślały, że kształcenie i szkolenie nie tylko przyczyniają się do upowszechniania zatrudnienia, konkurencyjności i innowacyjności, lecz także sprzyjają spójności społecznej, aktywności obywatelskiej, samorealizacji oraz stawianiu czoła innym wyzwaniom, przed którymi obecnie stoją społeczeństwa europejskie.
- 3) Zadbały o powiązanie polityki kształcenia i szkolenia z polityką w innych dziedzinach, takich jak badania, przedsiębiorczość i innowacyjność, społeczeństwo informacyjne, zatrudnienie, sprawy społeczne, młodzież, kultura, zdrowie, migracje i stosunki zewnętrzne; by pogłębiały współpracę między Radą ds. Edukacji a innymi składami Rady oraz by rozważyły sposoby dokładniejszego uwzględniania opinii zainteresowanych stron.
- 4) Wzmocniły strategiczną rolę Rady ds. Edukacji w stosowaniu otwartej metody koordynacji w dziedzinie kształcenia i szkolenia, przede wszystkim przez uwzględnianie uzyskiwanych wyników podczas wypracowywania polityki europejskiej i krajowej oraz przez tworzenie solidnych podstaw wiedzy na użytek polityki w dziedzinie kształcenia i szkolenia.
- 5) Zadbały o wyraźne powiązania programu prac „Edukacja i szkolenie” z zintegrowanymi wytycznymi na rzecz wzrostu i zatrudnienia i jednocześnie usprawniły współpracę państw członkowskich z Komisją w tym zakresie, a w odniesieniu do programu prac po roku 2010 — kontynuowały rozważania nad jego głównymi priorytetami i nad sposobami wypracowania bardziej zintegrowanego podejścia do kształcenia i szkolenia w kontekście uczenia się przez całe życie.

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.4817 — Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/C 300/02)

W dniu 6 grudnia 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4817. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.4946 — Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/C 300/03)

W dniu 5 grudnia 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4946. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.4947 — Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 300/04)

W dniu 27 listopada 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4947. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.4581 — Imperial Tobacco/Altadis)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 300/05)

W dniu 18 października 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Decyzja ta wydana jest na mocy art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4581. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.4122 — Burda/Hachette/JV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 300/06)

W dniu 26 kwietnia 2006 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32006M4122. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 15 listopada 2007 r. na temat poprawy jakości kształcenia nauczycieli ⁽¹⁾

(2007/C 300/07)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW
CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

UWZGLĘDNIAJĄC:

społeczeństwa; tworzenia warunków, które pomogą nauczycielom przejść przez etap kształcenia i doskonalenia zawodowego, a także przyciągania do zawodu nauczyciela i instruktora kandydatów posiadających doświadczenie zawodowe w innych dziedzinach ⁽⁴⁾.

- 1) Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23–24 marca 2000 r., w których podkreślono, że inwestowanie w kapitał ludzki w zasadniczy sposób wpływa na miejsce Europy w gospodarce opartej na wiedzy, i w których wezwano państwa członkowskie by „podjęły działania zmierzające do usunięcia przeszkód ograniczających mobilność nauczycieli oraz do przyciągnięcia do zawodu nauczyciela osób o wysokim poziomie wykształcenia” ⁽²⁾.
- 2) Przedstawione Radzie Europejskiej sprawozdanie Rady ds. Edukacji z lutego 2001 roku w sprawie konkretnych przyszłych celów stawianych systemom edukacji i szkolenia; w sprawozdaniu tym podkreślono ewoluującą rolę nauczycieli, którzy przekazując wiedzę, jednocześnie „odgrywają rolę opiekuna-przewodnika, który wskazuje uczniom drogę w ich podróży ku wiedzy” ⁽³⁾.
- 3) Cel 1.1 programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” — *Poprawa jakości kształcenia i szkoleń nauczycieli i instruktorów* — który zwraca uwagę na znaczenie: zachęcania osób mających silną motywację i wysokie kwalifikacje do podejmowania pracy w zawodzie nauczyciela i do pozostania w tym zawodzie; określania umiejętności, które umożliwią nauczycielom sprostanie zmieniającym się potrzebom
- 4) Rezolucję Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. w sprawie uczenia się przez całe życie, w której zwrócono się do państw członkowskich o poprawienie jakości kształcenia i szkoleń nauczycieli biorących udział w procesie uczenia się przez całe życie, tak aby nabyli oni umiejętności niezbędne w społeczeństwie wiedzy ⁽⁵⁾.
- 5) Wspólne sprawozdanie okresowe Rady i Komisji z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie postępów w realizacji celów strategii lizbońskiej w dziedzinie kształcenia i szkoleń ⁽⁶⁾, w którym za priorytetowe uznano opracowanie wspólnych europejskich zasad w odniesieniu do kompetencji i kwalifikacji potrzebnych nauczycielom, aby mogli dostosować się do zmian, jakim ulega ich rola w społeczeństwie wiedzy ⁽⁷⁾.
- 6) Wspólne sprawozdanie okresowe Rady i Komisji z dnia 23 lutego 2006 r. z postępów w realizacji programu prac „Edukacja i szkolenie 2010”, w którym podkreślono, że „inwestycje w szkolenia nauczycieli i instruktorów oraz wzmocnienie przewodnictwa instytucji edukacyjnych i szkoleniowych są kluczowe dla poprawy skuteczności systemów edukacji i szkoleń” ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Konkluzje te odnoszą się do nauczycieli kształcenia ogólnego i nauczycieli kształcenia zawodowego; do celów konkluzji nauczycielem jest osoba, która posiada uznany status nauczyciela (lub równoważną pozycję), zgodnie z ustawodawstwem i praktyką danego państwa członkowskiego. Definicja ta nie obejmuje osób zatrudnionych poza formalnym systemem kształcenia i szkoleń, ponieważ zadania przez nie wykonywane mają inny charakter i kontekst.

⁽²⁾ Dok. SN 100/1/00 REV 1.

⁽³⁾ Dok. 5980/01.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 142 z 14.6.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 163 z 9.7.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ 6905/04.

⁽⁷⁾ Załączniki I oraz II do dok. 12414/07 ADD 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 79 z 1.4.2006, str. 1.

- 7) Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie skuteczności edukacji i szkoleń i równego dostępu do nich, w których stwierdzono, że „*„motywacja, umiejętności i kompetencje nauczycieli, szkoleniowców, pozostałego personelu nauczającego oraz poradnictwo i pomoc społeczna, a także jakość zarządzania szkołami są kluczowymi czynnikami przyczyniającymi się do osiągnięcia wysokiej jakości wyników w nauce”* oraz że „*„starania personelu nauczającego powinny być wspierane przez ciągłe doskonalenie umiejętności zawodowych”*”.
- 8) Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie przyszłych priorytetów ściślejszej europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego, w których podkreślono, że potrzebni są wysoko wykwalifikowani nauczyciele ustawicznie doskonalący swoje umiejętności zawodowe ⁽⁹⁾.
- 9) Decyzję nr 1720/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program działań w zakresie uczenia się przez całe życie, który w ramach swojego komponentu, programu Comenius, przewiduje poprawę jakości i zwiększenie europejskiego wymiaru kształcenia nauczycieli ⁽¹⁰⁾.
- 10) Zalecenie 2006/961/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽¹¹⁾; w zaleceniu tym określono minimalny zakres wiedzy, umiejętności i postaw, które każdy uczeń powinien nabyć przed ukończeniem kształcenia i szkoleń, aby móc funkcjonować w społeczeństwie wiedzy, i które ze względu na swój przekrojowy charakter wymagają zacieśnienia współpracy między nauczycielami i zwiększenia ich pracy zespołowej oraz zastosowania w nauczaniu podejścia wykraczającego poza tradycyjne ramy,

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄ komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 23 sierpnia 2007 r. w sprawie poprawy jakości kształcenia nauczycieli ⁽¹²⁾, w którym stwierdzono, że jakość nauczania i kształcenie nauczycieli mają podstawowe znaczenie dla poprawy ogólnego poziomu wykształcenia i dla osiągnięcia celów strategii lizbońskiej, oraz w którym zamieszczono odpowiednie propozycje, jak utrzymać lub podnieść ten poziom.

POTWIERDZAJĄ, że chociaż odpowiedzialność za organizację systemów kształcenia i szkoleń, za przekazywane treści oraz za osiągnięcie celu 1.1 programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” spoczywa na poszczególnych państwach członkowskich i że chociaż w wielu państwach członkowskich szkoły cieszą się znaczną autonomią, to w sprostaniu wspólnym wyzwaniom przydatna może się okazać współpraca europejska, a zwłaszcza zastosowanie otwartej metody koordynacji, która przewiduje opracowanie wspólnych zasad i celów oraz wspólnych inicjatyw,

takich jak uczenie się w grupach koleżeńskich, wymiana doświadczeń i sprawdzonych rozwiązań oraz wzajemna obserwacja.

UWAŻAJĄ, że:

- 1) Wysoka jakość nauczania to warunek, od którego zależą wysokiej jakości kształcenie i szkolenia, a one z kolei stanowią zasadniczy czynnik warunkujący w dłuższej perspektywie — w powiązaniu z innymi stosownymi obszarami polityki, takimi jak polityka gospodarcza i społeczna oraz badania naukowe — europejską konkurencyjność oraz umiejętność tworzenia większej liczby miejsc pracy i pobudzania wzrostu gospodarczego zgodnie z celami strategii lizbońskiej.
- 2) Co równie istotne, nauczyciele świadczą usługi o dużym znaczeniu społecznym: odgrywają zasadniczą rolę, umożliwiając ludziom odkrywanie i rozwijanie talentów, wykorzystywanie potencjału w zakresie rozwoju osobistego i wysokiej jakości życia, a także pomagając im w zdobywaniu szerokiej wiedzy oraz umiejętności i kluczowych kompetencji przydatnych im jako obywatelom w życiu osobistym, społecznym i zawodowym.
- 3) Umiejętność sprostania przez nauczycieli wyzwaniom związanym z coraz większym zróżnicowaniem społecznym i kulturowym, z jakim spotykają się w szkołach, ma zasadnicze znaczenie dla tworzenia sprawiedliwszych systemów edukacji i dla czynienia postępów w zapewnianiu wszystkim równych szans.
- 4) Kształcenie i szkolenie nauczycieli to zasadniczy element modernizacji europejskich systemów kształcenia i szkoleń, a do przyszłej poprawy ogólnego poziomu wykształcenia i tempa realizacji wspólnych celów określonych w programie prac „Edukacja i szkolenie 2010” przyczyni się istnienie efektywnych systemów kształcenia nauczycieli.

- 5) W świetle powyższych uwag państwa członkowskie powinny uznać za priorytet poprawę jakości kształcenia nauczycieli na wszystkich etapach ich kariery zawodowej.

ODNOTOWUJĄ, że:

- 1) Zachodzące w społeczeństwie liczne zmiany o charakterze społecznym, kulturowym, gospodarczym i technologicznym stawiają przed zawodem nauczyciela nowe wyzwania oraz wywołują potrzebę wypracowania takiego podejścia do nauczania, które w większym stopniu będzie się skupiać na kompetencjach i jednocześnie położy silniejszy nacisk na wyniki w nauce.

Coraz częściej oczekuje się, że uczniowie w trakcie zdobywania kompetencji mających w życiu kluczowe znaczenie w większym stopniu opanują umiejętność samodzielnej nauki i wezmą na siebie odpowiedzialność za proces uczenia się.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 298 z 8.12.2006, str. 8.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, str. 45.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, str. 5.

⁽¹²⁾ Dok. 12414/07 + ADD 1 + ADD 2.

Ponadto zdarza się, że uczniowie w obrębie jednej klasy pochodzą z coraz bardziej zróżnicowanych środowisk, a ich umiejętności są zdecydowanie różnorodne.

Aby umożliwić nauczycielom dostosowywanie metod nauczania do zmieniających się potrzeb uczniów, należy zapewnić im możliwość regularnego doskonalenia umiejętności już posiadanych lub nabywania umiejętności nowych.

- 2) Nowe wyzwania, przed którymi stają nauczyciele, wiążą się nie tylko z koniecznością tworzenia nowych warunków uczenia się i z koniecznością wypracowywania nowych podejść do kwestii nauczania, lecz także z potrzebą wysokiego poziomu profesjonalizmu.

W związku z faktem, że szkoły stają się coraz bardziej samodzielne i otwarte, nauczyciele w coraz większym stopniu stają się odpowiedzialni za treść, organizację i monitorowanie procesu uczenia się, a także za własny rozwój zawodowy na kolejnych etapach kariery.

- 3) To z kolei powoduje, że przed instytucjami kształcenia nauczycieli, osobami kształcącymi nauczycieli oraz szkołami pojawiają się nowe wyzwania związane z opracowywaniem lub realizacją programów przeznaczonych zarówno dla osób przygotowujących się do zawodu nauczyciela, jak i dla osób już pracujących w tym zawodzie. Aby systemy kształcenia nauczycieli mogły sprostać tym wyzwaniom, należy zwiększyć koordynację między różnymi etapami kształcenia nauczycieli — od kształcenia, przez dodatkowe wsparcie ułatwiające start w zawodzie (staż)⁽¹³⁾, po doskonalenie zawodowe.

Co więcej, konieczne jest z jednej strony zwiększanie zachęt dla nauczycieli do stałego podnoszenia umiejętności na kolejnych etapach kariery zawodowej, a z drugiej — podejmowanie działań, które zagwarantują, że doskonalenie zawodowe będzie dostosowane do potrzeb nauczycieli zarówno pod względem jakości, jak i ilości szkoleń.

- 4) W kilku państwach członkowskich pojawia się potrzeba nie tylko zachęcenia nowych osób, w tym osób z odpowiednimi kwalifikacjami i z doświadczeniem w innych zawodach, do podjęcia zawodu nauczyciela, lecz także przekonania doświadczonych nauczycieli do pozostania w zawodzie — wielu z nich wybiera bowiem przejście na wcześniejszą emeryturę lub zmianę zawodu.

Poprawa jakości kształcenia nauczycieli może być jednym ze sposobów, by nauczanie stało się atrakcyjną ścieżką zawodową.

⁽¹³⁾ „Staż” polega na tym, że w niektórych państwach członkowskich nauczycielom świeżo po uzyskaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu udziela się w pierwszych latach pracy dodatkowego wsparcia (np. przez opiekę doświadczonego nauczyciela, szkolenia, poradnictwo), które jest im potrzebne, by mogli odpowiednio wywiązywać się z nowych obowiązków zawodowych wynikających z pracy w szkole; staż taki stanowi zatem rodzaj łącznika między kształceniem zawodowym, jakie otrzymał nauczyciel, a faktyczną praktyką zawodową.

ZGADZAJĄ SIĘ, w ramach własnych kompetencji:

- 1) Dołożyć starań, aby nauczyciele:

- posiadali wyższe wykształcenie⁽¹⁴⁾, które w równym stopniu opiera się na studiach naukowych i na praktyce w zakresie nauczania,
- posiadali specjalistyczną wiedzę z zakresu wykładanych przez siebie przedmiotów oraz niezbędne umiejętności pedagogiczne,
- na początku kariery zawodowej mieli dostęp do efektywnych programów wsparcia ułatwiających start w zawodzie,
- na wszystkich etapach kariery zawodowej mieli dostęp do stosownej opieki doświadczonych nauczycieli,
- na wszystkich etapach kariery zawodowej byli zachęceni do weryfikowania swoich potrzeb szkoleniowych oraz do zdobywania nowej wiedzy, nowych umiejętności i kompetencji poprzez uczenie się formalne, nieformalne i pozaformalne, w tym wymiany i praktyki za granicą.

- 2) Dołożyć starań, aby nauczyciele pełniący funkcje kierownicze i posiadający umiejętności i doświadczenie w zakresie nauczania mieli także dostęp do wysokiej jakości szkoleń dotyczących zarządzania szkołą oraz szkoleń rozwijających umiejętności kierownicze.

- 3) Dążyć do zapewnienia skoordynowanej, spójnej, dysponującej odpowiednimi zasobami i cechującej się odpowiednią jakością oferty kształcenia, wsparcia ułatwiającego start w zawodzie i dalszego rozwoju zawodowego nauczycieli.

- 4) Rozważyć możliwość podjęcia działań służących podniesieniu poziomu kwalifikacji i poziomu praktycznego doświadczenia, których wymaga się od nowo zatrudnianych nauczycieli.

- 5) Zachęcać do nawiązywania bliższych kontaktów i rozwijania partnerstwa między szkołami — w formie „wspólnot edukacyjnych” — a instytucjami kształcenia nauczycieli i jednocześnie dbać o to, by instytucje te oferowały spójne i odpowiednie programy kształcenia nauczycieli, które cechują się wysoką jakością i stanowią skuteczną odpowiedź na ewoluujące potrzeby szkół, nauczycieli i ogółu społeczeństwa.

⁽¹⁴⁾ A w przypadku nauczycieli zajmujących się kształceniem zawodowym — posiadali wysokie kwalifikacje w nauczanej dziedzinie i odpowiednie kwalifikacje pedagogiczne.

- 6) Promować na etapie kształcenia nauczycieli, etapie wsparcia ułatwiającego start w zawodzie i na dalszych etapach ustawicznego rozwoju zawodowego nabywanie kompetencji, które umożliwią nauczycielom:
- przekazywanie kompetencji przekrojowych, takich jak kompetencje przedstawione w zaleceniu w sprawie kompetencji kluczowych ⁽¹⁵⁾,
 - tworzenie w szkołach bezpiecznej i przyjaznej atmosfery opartej na wzajemnym szacunku i na współpracy,
 - skuteczne uczenie w klasach zróżnicowanych pod względem społecznym i kulturowym, obejmujących uczniów o zróżnicowanych potrzebach i zdolnościach, w tym uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych,
 - bliską współpracę z innymi nauczycielami, rodzicami i z szerszymi kręgami społeczeństwa,
 - udział w organizacji działania szkoły lub ośrodka szkoleniowego, w których są zatrudnieni,
 - zdobywanie nowej wiedzy oraz stosowanie innowacyjnych rozwiązań przez rozwijanie umiejętności wyciągania wniosków z doświadczeń i stosowanie ich w praktyce,
 - korzystanie z technologii informacyjno-komunikacyjnych na użytek wykonywania swoich różnorodnych zadań oraz na użytek ustawicznego rozwoju zawodowego,
 - samodzielną naukę na kolejnych etapach kariery zawodowej.
- 7) Wspierać w odpowiedni sposób instytucje kształcenia nauczycieli oraz osoby kształcące nauczycieli, umożliwiając im w ten sposób opracowywanie innowacyjnych rozwiązań w odpowiedzi na nowe wyzwania związane z kształceniem nauczycieli.
- 8) Wspierać programy mobilności skierowane do nauczycieli, osób przygotowujących się do zawodu nauczyciela oraz osób kształcących nauczycieli, które mają w znacznym stopniu pomóc w ich rozwoju zawodowym, przyczynić się do lepszego zrozumienia różnic kulturowych, a także zwrócić uwagę na europejski wymiar nauczania.
- 9) Podejmować odpowiednie działania, dzięki którym nauczanie stanie się bardziej atrakcyjną ścieżką zawodową.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, BY PRZY WSPARCIU KOMISJI:

- 1) Podejmowały wspólne działania służące zacieśnianiu współpracy na szczeblu europejskim w ramach otwartej metody koordynacji — w konsultacji z zainteresowanymi podmiotami oraz zgodnie z przekrojowym celem programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” oraz z kolejnym programem — aby wspierać realizację priorytetów polityki w zakresie kształcenia nauczycieli, które wskazano w niniejszych konkluzjach.
- 2) Stosowały wszelkie dostępne instrumenty, takie jak instrumenty stanowiące część otwartej metody koordynacji, program uczenia się przez całe życie, siódmy program ramowy w zakresie badań i rozwoju technologicznego oraz Europejski Fundusz Społeczny, w celu upowszechniania — przy użyciu zintegrowanego podejścia — opartych na doświadczeniu informacji na temat strategii kształcenia nauczycieli, dalszych inicjatyw na rzecz wzajemnego uczenia się, innowacyjnych projektów w zakresie kształcenia nauczycieli, a także mobilności nauczycieli, osób kształcących nauczycieli oraz osób przygotowujących się do zawodu nauczyciela.

⁽¹⁵⁾ Patrz przypis 11.

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

11 grudnia 2007 r.

(2007/C 300/08)

1 euro =

Waluta		Kurs wymiany	Waluta		Kurs wymiany
USD	Dolar amerykański	1,4672	RON	Lej rumuński	3,5196
JPY	Jen	164,24	SKK	Korona słowacka	33,098
DKK	Korona duńska	7,4607	TRY	Lir turecki	1,7175
GBP	Funt szterling	0,716	AUD	Dolar australijski	1,6575
SEK	Korona szwedzka	9,405	CAD	Dolar kanadyjski	1,482
CHF	Frank szwajcarski	1,665	HKD	Dolar hong kong	11,4415
ISK	Korona islandzka	89,87	NZD	Dolar nowozelandzki	1,8709
NOK	Korona norweska	7,9975	SGD	Dolar singapurski	2,1161
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 356,13
CYP	Funt cypryjski	0,585274	ZAR	Rand	9,8583
CZK	Korona czeska	26,04	CNY	Juan renminbi	10,8287
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,3195
HUF	Forint węgierski	251,62	IDR	Rupia indonezyjska	13 608,28
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,863
LVL	Łat łotewski	0,6976	PHP	Peso filipińskie	60,683
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	35,894
PLN	Złoty polski	3,5744	THB	Bat tajlandzki	44,419

(¹) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2007/C 300/09)

Numer XA: XA 13/07

Państwo członkowskie: Niderlandy

Region: Provincie Limburg

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Universiteit Wageningen (WUR) en indirect steun in natura (adviestraject) ten gunste van 40 ondernemingen in de primaire landbouwsector

Podstawa prawna: Algemene Wet Bestuursrecht titel 4.2 Subsidies, Algemene Subsidieverordening 2004 (van de Provincie Limburg) en de Nadere subsidieregels voor de bevordering van de economische ontwikkeling (van de Provincie Limburg)

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Jednorazowa kwota 100 000 EUR (16,89 % całkowitych kosztów wynoszących 592 000 EUR) na rzecz WUR

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Data realizacji: 20 dni po podjęciu decyzji przez zarząd prowincji Limburg (Gedeputeerde Staten van Limburg) dnia 30 stycznia 2007 r.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Okres realizacji projektu upływa dnia 1 lutego 2008 r. Dotacja przyznawana jest najpóźniej 6 miesięcy po upływie okresu realizacji projektu, a mianowicie do dnia 1 sierpnia 2008 r.

Cel pomocy: Poprawa pozycji gospodarstw w sektorze pierwotnej produkcji rolnej, które zapewniają praktyki zawodowe. Celem wtórnym jest wprowadzenie nauczania ukierunkowanego na zdobywanie poszczególnych umiejętności. Pomoc dla WUR zostanie wykorzystana w celu zapewnienia gospodarstwom prowadzącym praktyki pomocy ekspertów w formie dziesięciodniowych kursów i wsparcia przy tworzeniu planów operacyjnych oraz przeprowadzaniu oceny

Sektor(-y) gospodarki: Sektor pierwotnej produkcji rolnej, zwłaszcza prowadzące intensywne hodowle bydła i gospodarstwa ogrodnicze.

Zgodnie z art. 15 rozporządzenia wyłączonego.

Koszty kwalifikowane wynoszą 592 000 EUR

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
6229 GA Maastricht
Nederland

Strona internetowa: www.limburg.nl należy wybrać zakładkę „zoek in limburg” (szukaj w Limburgii) i typ „bevordering van de economische ontwikkeling” (wspieranie rozwoju gospodarczego)

Inne informacje: nie dotyczy

Numer XA: XA 194/07

Państwo członkowskie: Republika Litewska

Region: —

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Valstybės parama gyvulininkystės sektoriui (Schemos Nr. XA 64/07)

Podstawa prawna:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-162 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-346 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 10 000 000 LTL, czyli 2 898 550 EUR według kursu urzędowego

Maksymalna intensywność pomocy: Do 100 % kosztów usunięcia i zniszczenia padłych zwierząt, gdy istnieje obowiązek poddawania tych zwierząt testom na obecność TSE.

Do 100 % kosztów usunięcia padłych zwierząt.

Do 75 % kosztów zniszczenia padłych zwierząt

Data realizacji: 1 sierpnia 2007 r.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Pomoc na rzecz MŚP.

Udzielenie wsparcia przedsiębiorstwom i rolnikom z sektora hodowlanego w celu zagwarantowania bezpiecznego usuwania padłych zwierząt w ramach jednolitego programu monitorowania.

Artykuł 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 ma zastosowanie

Kwalifikujące się wydatki:

- 1) koszty usunięcia i zniszczenia padłych zwierząt, gdy istnieje obowiązek poddawania tych zwierząt testom na obecność TSE;
- 2) koszty usunięcia i zniszczenia padłych zwierząt, gdy obowiązek poddawania tych zwierząt testom na obecność TSE nie ma zastosowania

Sektory gospodarki: Produkcja podstawowa produktów rolnych

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija
Gedimino pr. 19 (Lelevelio g. 6)
LT-01103 Vilnius

Adres internetowy:

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

Inne informacje: Wejście w życie w dniu 1 maja 2007 r. nowych zasad w zakresie pomocy państwa dotyczącej usuwania i niszczenia zwierzęcych produktów ubocznych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi podkreśliło potrzebę zmiany i uzupełnienia niektórych przepisów. Zasadnicza zmiana dotyczy przyznawania zaliczki za bieżący miesiąc zakładowi przetwarzającemu zwierzęce produkty uboczne.

W ramach nowego programu pomocy czas sprawdzania informacji przedstawianych przez zakład przetwarzający zwierzęce produkty uboczne znacznie się wydłużył. W rezultacie pomoc państwa przeznaczona na pokrycie kosztów usuwania i niszczenia produktów zwierzęcych wypłacana jest 40–45 dni kalendarzowych po dokonaniu wyżej wymienionych wydatków.

Jako że — zmuszone do pokrywania we własnym zakresie kosztów usuwania i niszczenia zwierzęcych produktów ubocz-

nych — zakłady narażone są na trudności finansowe, przepisy przewidują możliwość otrzymywania przez zakład przetwarzający zwierzęce produkty uboczne zaliczki za bieżący miesiąc

Pomoc nr: XA 195/07

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje Mestne občine Ptuj

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Dodeljevanje državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja mestne občine Ptuj 2007-2013

Podstawa prawna: Pravilnik o dodeljevanju državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v mestni občini Ptuj

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

w 2007 r. — 26 357 EUR

w 2008 r. — 26 910 EUR

w 2009 r. — 27 475 EUR

w 2010 r. — 28 053 EUR

w 2011 r. — 28 642 EUR

w 2012 r. — 29 243 EUR

w 2013 r. — 29 857 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:

1) Inwestycje w gospodarstwa rolne zajmujące się produkcją podstawową

— do 50 % kwalifikowalnych inwestycji na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania,

— 40 % kwalifikowalnych inwestycji na pozostałych obszarach,

— do 60 % kwalifikowalnych inwestycji na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i do 50 % kwalifikowalnych inwestycji na pozostałych obszarach, jeśli inwestycji dokonuje młody rolnik przed upływem pięciu lat od powstania gospodarstwa.

Celem pomocy są inwestycje w przywracanie charakteru obiektów gospodarskich, zakup sprzętu do produkcji rolnej, inwestycje w stałe uprawy oraz poprawę jakości gruntów i pastwisk.

2) Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków

— do 60 % (lub 75 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania) kwalifikowalnych kosztów inwestycji służących zachowaniu historycznych obiektów produkcyjnych (budynki gospodarcze), pod warunkiem, że inwestycja nie prowadzi do zwiększenia zdolności produkcyjnych,

- do 100 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w ochronę historycznych obiektów nieprodukcyjnych znajdujących się w gospodarstwach rolnych (zabytki archeologiczne i historyczne),
 - do 100 % dodatkowej pomocy na pokrycie dodatkowych kosztów poniesionych w związku z zastosowaniem tradycyjnych materiałów niezbędnych do zachowania historycznego charakteru budynków.
- 3) Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych
- zgodnie z przepisami dotyczącymi współfinansowania składek z tytułu ubezpieczenia produkcji rolnej w bieżącym roku, wsparcie gminy pokrywa różnicę do 50 % kwalifikowalnych kosztów składek z tytułu ubezpieczenia upraw i plonów oraz ubezpieczenia zwierząt gospodarskich od choroby.
- 4) Pomoc na scalanie gruntów
- do 100 % kwalifikowalnych kosztów postępowań prawnych i administracyjnych, włączając koszty inspekcji.
- 5) Pomoc na wsparcie produkcji produktów rolnych wysokiej jakości
- pomoc w wysokości do 100 % przyznaje się w formie usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.
- 6) Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym
- przyznawana jest pomoc do 100 % kosztów kształcenia i szkolenia rolników oraz usług doradczych i usług zastępstwa w przypadku nieobecności rolnika spowodowanej chorobą lub urlopem, a także kosztów organizacji forów, konkursów, wystaw i targów oraz kosztów publikacji, katalogów i stron internetowych. Pomoc jest przyznawana w postaci dotowanych usług i nie obejmuje bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.
- 7) Przeniesienie budynków gospodarskich w interesie publicznym
- do 100 % faktycznych kosztów, jeśli przeniesienie obejmuje tylko rozbiórkę, przemieszczenie i ponowne postawienie istniejących budynków,
 - jeśli w wyniku przemieszczenia rolnik uzyskuje możliwość korzystania z bardziej nowoczesnych obiektów, musi wnieść wkład własny wynoszący 60 % wzrostu wartości obiektu po przemieszczeniu (lub 50 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania). W przypadku młodych rolników wkład własny wynosi 45 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i 55 % na pozostałych obszarach,
 - jeżeli w wyniku przemieszczenia następuje zwiększenie zdolności produkcyjnych, rolnik musi wnieść wkład własny w wysokości 60 % kosztów związanych ze zwiększeniem zdolności produkcyjnych (50 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania). W przypadku młodych rolników wkład własny wynosi 45 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i 55 % na pozostałych obszarach

Data realizacji: Sierpień 2007 (lub data wejścia w życie zasad udzielania pomocy)

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Wsparcie MŚP

Odesłania do artykułów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 oraz koszty kwalifikowane: Rozdział II *Zasad przyznawania pomocy państwa i innych środków pomocowych na rzecz programów rozwoju obszarów wiejskich w gminie Ptuj w latach 2007–2013* przewiduje środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją rolną i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3):

- art. 4 rozporządzenia Komisji: Inwestycje w gospodarstwach rolnych,
- art. 5 rozporządzenia Komisji: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków,
- art. 6 rozporządzenia Komisji: Przeniesienie budynków gospodarskich w interesie publicznym,
- art. 12 rozporządzenia Komisji: Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych,
- art. 13 rozporządzenia Komisji: Pomoc na scalanie gruntów,
- art. 14 rozporządzenia Komisji: Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości,
- art. 15 rozporządzenia Komisji: Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo: Produkcja roślinna i hodowla zwierząt

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc: Mestna občina Ptuj, Mestni trg 1, SLO-2250 Ptuj

Adres internetowy: Adres internetowy, pod którym można znaleźć pełny tekst programu bądź kryteria i warunki przyznawania pomocy indywidualnej poza programem pomocy.

<http://www.lex-localis.info/KatalogInformacij/VsebinaDokumenta.aspx?SectionID=44ac4dc2-c7bb-440b-a127-f75db8c4cc65>

Inne informacje: Środek dotyczący płatności składek z tytułu ubezpieczenia upraw i plonów obejmuje następujące niekorzystne zjawiska klimatyczne porównywalne do klęsk żywiołowych: wiosenne przymrozki, gradobicie, uderzenie pioruna, pożar spowodowany uderzeniem pioruna, huragany i powódzie.

Zasady określone przez gminę spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 dotyczące środków podejmowanych przez gminy oraz są zgodne z przepisami ogólnymi (procedura przyznawania pomocy, kumulacja pomocy, przejrzystość i kontrola pomocy).

Podpis osoby odpowiedzialnej:

Klavdija PETEK, univ. dipl. inž. kmet.
Szeľfowa Działu Gospodarczego

Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 94/9/WE z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Publikacja tytułów i odniesień do nowa norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy)

(2007/C 300/10)

ESO ⁽¹⁾	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej (Przypis 1)
CEN	EN 14492-2:2006 Dźwignice — Wciągaraki i dźwigniki o napędzie silnikowym — Część 2: Dźwigniki o napędzie silnikowym	—	
CEN	EN 14591-2:2007 Ochrona przeciwybuchowa w podziemnych wyrobiskach zakładów górniczych — Systemy ochronne — Część 2: Przeciwybuchowe zapory wodne	—	
CEN	EN 14591-4:2007 Ochrona przeciwybuchowa w podziemnych wyrobiskach zakładów górniczych — Systemy ochronne — Część 4: Automatyczne systemy gaśnicze kombajnów chodnikowych	—	
CEN	EN 14756:2006 Oznaczanie granicznej zawartości tlenu (LOC) w gazach i parach	—	
CEN	EN 14797:2006 Urządzenia odciążające wybuch	—	
CEN	EN 14973:2006/AC:2007 Taśmy przenośnikowe stosowane w instalacjach podziemnych — Wymagania bezpieczeństwa elektrycznego i pożarowego — Corrigendum	—	
CEN	EN 14983:2007 Zapobieganie wybuchowi i ochrona przed wybuchem w podziemnych zakładach górniczych — Urządzenia i systemy odmetanowania	—	
CEN	EN 14986:2007 Projektowanie wentylatorów stosowanych w przestrzeniach zagrożonych wybuchem	—	
CEN	EN 14994:2007 Systemy zabezpieczające przez odciążenie wybuchu gazu	—	
CEN	EN 15188:2007 Oznaczanie warunków prowadzących do samozapalenia pyłu w masie	—	
CEN	EN 15198:2007 Metodologia oceny zagrożenia zapłonem nieelektrycznych urządzeń i składników przeznaczonych do użycia w przestrzeniach zagrożonych wybuchem	—	
CEN	EN 15233:2007 Metodologia oceny bezpieczeństwa funkcjonalnego systemów ochronnych dla atmosfer potencjalnie wybuchowych	—	

⁽¹⁾ ESO: Europejskie organizacje normalizacyjne:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, Tel.(32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cen.eu>).

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, Tel.(32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>).

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, Tel.(33) 492 94 42 00 ; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>).

- Przypis 1 Data ustania domniemania zgodności jest zasadniczo datą wycofania („dow”) określoną przez europejskie organizacje normalizacyjne. Zwraca się jednak uwagę użytkowników tych norm na fakt, że w niektórych szczególnych przypadkach data ustania i data domniemania mogą nie być tożsame.
- Przypis 3 W przypadku zmian, normą, do której dokonuje się odniesienia jest EN CCCC:YYYY, z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, oraz nowa przytoczona zmiana. Zastąpiona norma (kolumna 3) składa się zatem z EN CCCC:YYYY z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, ale nowa przytoczona zmiana nie wchodzi w jej skład. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.

Uwaga:

- Wszelkie informacje na temat dostępności norm można uzyskać w europejskich organizacjach normalizacyjnych lub w krajowych organach normalizacyjnych, których lista znajduje się w załączniku do dyrektywy 98/34/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienionej dyrektywą 98/48/WE ⁽²⁾.
- Publikacja odniesień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie oznacza, że normy są dostępne we wszystkich językach Wspólnoty.
- Poprzednie listy opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 306, 15.12.2006.

Więcej informacji na temat zharmonizowanych norm można uzyskać pod następującym adresem:

<http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/standardization/harmstds>

⁽¹⁾ Dz.U. L 204, 21.7.1998, str. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 217, 5.8.1998, str. 18.

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2007/C 300/11)

Numer XA: XA 152/07

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje občine Bovec

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Finančne intervencije za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec

Podstawa prawna: Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec po Uredbi za skupinske izjeme

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

2007: 6 260 EUR

2008: 7 000 EUR

2009: 7 500 EUR

2010: 8 000 EUR

2011: 8 500 EUR

2012: 9 000 EUR

2013: 9 500 EUR

Maksymalna intensywność pomocy: Należy podać maksymalną intensywność pomocy lub maksymalną kwotę na jedną kwalifikowalną pozycję:

1. *Inwestycje w gospodarstwach rolnych:*

- do 50 % kwalifikowalnych kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i do 40 % kwalifikowalnych kosztów na pozostałych obszarach w przypadku inwestycji produkcję roślinną i zwierzęcą w gospodarstwach rolnych.

2. *Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków:*

- pomoc finansowa gminy obejmuje jedynie dodatkowe koszty poniesione w związku z zastosowaniem tradycyjnych materiałów niezbędnych do zachowania historycznych właściwości budynków. Dodatkowe koszty poniesione w związku z zastosowaniem tradycyjnych materiałów współfinansuje się do wysokości 100 %.

3. *Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym:*

- do 100 % kwalifikowalnych kosztów kształcenia i szkolenia rolników oraz pracowników rolnych, usług zastępcstwa i usług doradczych, a także kosztów organizacji forów wymiany wiedzy dla gospodarstw, konkursów, wystaw i targów oraz uczestnictwa w nich, oraz kosztów publikacji takich jak katalogi i strony internetowe. Pomoc musi być udzielana w formie dotowanych usług i nie może wiązać się z żadnymi bezpośrednimi wypłatami pieniędzy na rzecz producentów

Data realizacji: 3 lipca 2007 r.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Wsparcie MŚP

Odesłania do artykułów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 oraz koszty kwalifikowane: Zasady pomocy finansowej na ochronę oraz rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich w gminie Bovec (zgodne z rozporządzeniem o wyłączeniach grupowych) przewidują środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją rolną i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3):

— art. 4 rozporządzenia Komisji: Inwestycje w gospodarstwach rolnych,

— art. 5 rozporządzenia Komisji: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków,

— art. 15 rozporządzenia Komisji: Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym

Sektor(-y) gospodarki:

Rolnictwo: produkcja roślinna i zwierzęca.

Brak szczegółowych przepisów dotyczących podsektorów

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Občina Bovec
Trg golobarskih žrtev 8
SLO-5230 Bovec

Adres internetowy:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200752&dhid=89919>

Inne informacje: Pomoc przyznawana na zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków jest zgodna z art. 5 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006. Wsparcie finansowe inwestycji zapewniane przez gminę obejmuje tylko dodatkowe koszty poniesione w związku z zastosowaniem tradycyjnych materiałów, do wysokości 100 %.

Zasady określone przez gminę spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 dotyczące środków podejmowanych przez gminy oraz są zgodne z przepisami ogólnymi (procedura przyznawania pomocy, kumulacja pomocy, przejrzystość i monitorowanie pomocy).

Podpis osoby odpowiedzialnej:
Danijel Krivec
burmistrz

Numer XA: XA 153/07

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje občine Dobrova – Polhov Gradec

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Programi razvoja podeželja v občini Dobrova – Polhov Gradec 2007-2013

Podstawa prawna: Pravilnik o ukrepih za razvoj podeželja na območju Občine Dobrova — Polhov Gradec od leta 2007 do leta 2013 (2. Poglavje) Uradni list 53/07, 15.6.2007

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

Średnia planowana kwota rocznych wydatków w latach 2007–2013 wynosi 64 000 EUR.

Łączna kwota pomocy, jaka ma zostać przyznana w latach 2007–2013, wynosi ok. 450 000 EUR

Maksymalna intensywność pomocy: Intensywność pomocy dotyczącej poszczególnych wymienionych poniżej środków jest zgodna z rozporządzeniem Komisji (WE) 1857/2006. Przestrzeżone są także zasady dotyczące górnych limitów pomocy (inwestycje w gospodarstwach rolnych):

1. *Inwestycje w gospodarstwach rolnych zajmujących się produkcją pierwotną:*

- do 40 % kwalifikowalnych kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i do 30 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na pozostałych obszarach,
- do 50 % kwalifikowalnych kosztów w przypadku inwestycji w produkcję pierwotną na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i do 40 % pozostałych obszarach, jeśli beneficjent jest młodym rolnikiem i pod warunkiem, że inwestycja jest dokonywana przed upływem pięciu lat od założenia gospodarstwa.
- Przedmiotem pomocy są inwestycje w przywracanie charakteru gospodarstw, zakup urządzeń służących do produkcji rolnej, stałe uprawy i pastwiska, ulepszenia i prywatną infrastrukturę gospodarstw.

2. *Zachowanie tradycyjnych budynków:*

- w przypadku inwestycji mających na celu zachowanie obiektów nieprodukcyjnych: do 50 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i do 40 % na pozostałych obszarach,
- do 60 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji służących zachowaniu historycznych obiektów produkcyjnych, takich jak budynki gospodarcze, pod warunkiem, że inwestycja nie prowadzi do zwiększenia zdolności produkcyjnych,
- pomoc na pokrycie dodatkowych kosztów poniesionych w związku z zastosowaniem tradycyjnych materiałów może na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania wynieść łącznie do 60 % kwalifikowalnych kosztów (w przypadku inwestycji służących zachowaniu historycznych obiektów nieprodukcyjnych).

3. *Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym:*

- do 100 % kosztów kształcenia i szkolenia rolników, usług doradczych, kosztów organizacji forów, konkursów, wystaw i targów oraz kosztów publikacji, przy czym pomoc jest udzielana w formie dotowanych usług. Pomoc nie obejmuje bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

Data realizacji: Lipiec 2007 (lub data wejścia w życie zasad udzielania pomocy)

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Wsparcie MŚP

Odesłania do artykułów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 oraz koszty kwalifikowalne: Rozdział II Zasad programów rozwoju obszarów wiejskich w gminie Dobrova — Polhov Gradec w latach 2007-2013 przewiduje środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją rolną i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3):

- art. 4 rozporządzenia Komisji: Inwestycje w gospodarstwach rolnych,
- art. 5 rozporządzenia Komisji: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków,
- art. 15 rozporządzenia Komisji: Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym

Sektor(-y) gospodarki:

Rolnictwo: produkcja roślinna i zwierzęca

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Občina Dobrova – Polhov Gradec
Ulica Vladimirja Dolničarja 2
SLO-1356 Dobrova

Adres internetowy:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200753&dhdid=89975>

Inne informacje: W przypadku środków służących zachowaniu tradycyjnych krajobrazów i budynków gmina zapewnia wyższą pomoc na zastosowanie tradycyjnych materiałów w przypadku inwestycji w obiekty nieprodukcyjne (10 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i 20 % na pozostałych obszarach), pod warunkiem, że jest to zgodne z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006.

Zasady określone przez gminę spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 dotyczące środków podejmowanych przez gminy oraz są zgodne z przepisami ogólnymi (procedura przyznawania pomocy, kumulacja pomocy, przejrzystość i monitorowanie pomocy).

Podpis osoby odpowiedzialnej:
Mateja Tavčar
sekretarz gminy

Numer XA: XA 154/07

Państwo członkowskie: Niemcy

Region: Niedersachsen

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN)

Podstawa prawna: Erlass des ML zur Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN); Landeshaushaltsordnung Niedersachsen

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Około 8 projektów rocznie. Przewidywalne łączne koszty projektów 400–500 000 EUR, maksymalnie 100 000 EUR rocznie dla jednego projektu lub beneficjenta

Maksymalna intensywność pomocy: Do 100 % kosztów kwalifikowalnych

Data realizacji: Początek przyznawania pomocy po zakończeniu przyznawania pomocy na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, pomoc przyznawana od roku 2007

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Zakończenie programu oraz ostatnia płatność — grudzień 2010 r.

Cel pomocy: Wsparcie nieinwestycyjne dla produktów rolnych wysokiej jakości zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 (produkcja ekologiczna). Program realizowany przez KÖN. Beneficjentami pomocy są małe i średnie przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją podstawową ekologicznych produktów rolnych lub małe i średnie przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją podstawową produktów rolnych zamierzające zmienić rodzaj produkcji na produkcję ekologiczną

Projekty obejmują:

Ogólną obserwację rozwoju rynku produkcji ekologicznej (art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Wdrożenie systemu zapewnienia jakości (art. 14 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Kształcenie i szkolenie rolników oraz doradztwo w zakresie produkcji ekologicznej lub przejścia na produkcję ekologiczną, niepodejmowane w sposób ciągły lub w regularnych odstępach (art. 15 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Organizację forów wymiany wiedzy między przedsiębiorstwami lub targów i wystaw (art. 15 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Upowszechnianie wiedzy naukowej w ogólnie zrozumiałej formie oraz upowszechnianie informacji rzeczowych dotyczących systemów jakości (art. 15 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Publikacje (art. 15 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Sektor(y) gospodarki: Projekty powinny być międzysektorowe i w miarę możliwości obejmować wszystkie podmioty gospodarcze zajmujące się rolną produkcją podstawową

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover, Referat 107.2

Adres internetowy:

http://www.ml.niedersachsen.de/master/C659683_N8970_L20_D0_I655.html

(zakładka „nicht investive Projekte“)

Inne informacje:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover

Dr. Schrörs
Referatsleiter

Numer XA: XA 155/07

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje občine Radeče

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Finančne pomoči v kmetijstvu iz proračuna občine Radeče

Podstawa prawna: Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Radeče

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

2007 r.: 7 944,00 EUR

2008 r.: 19 195 EUR

2009 r.: 19 300 EUR

2010 r.: 19 600 EUR

2011 r.: 20 000 EUR

2012 r.: 20 300 EUR

2013 r.: 20 500 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:1. *Inwestycje w gospodarstwa rolne zajmujące się produkcją pierwotną:*

- do 50 % kwalifikowalnych kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania,
- do 40 % kwalifikowalnych kosztów na pozostałych obszarach.

Przedmiotem pomocy są inwestycje w przywracanie charakteru gospodarstw, zakup urządzeń służących do produkcji rolnej, stałe uprawy, ulepszenia oraz pastwiska i dojazdy do gospodarstw rolnych.

2. *Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków:*

- w przypadku inwestycji w obiekty nieprodukcyjne — do 100 % faktycznych kosztów,
- w przypadku inwestycji w środki produkcji — do 60 % faktycznych kosztów i do 75 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania, pod warunkiem, że inwestycja nie prowadzi do zwiększenia zdolności produkcyjnych.
- Istnieje możliwość przyznania dodatkowej pomocy w wysokości do 100 % na pokrycie dodatkowych kosztów poniesionych w wyniku zastosowania tradycyjnych materiałów niezbędnych do zachowania historycznego charakteru budynków.

3. *Przeniesienie budynków gospodarskich w interesie publicznym:*

- do 100 % kosztów faktycznych, pod warunkiem, że przeniesienie budynku obejmuje tylko jego rozebranie, przemieszczenie i ponowne postawienie,
- jeżeli w wyniku przeniesienia następuje modernizacja obiektu, rolnik musi wnieść wkład własny w wysokości co najmniej 50 % wzrostu wartości danego obiektu po przeniesieniu w przypadku obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania i co najmniej 60 % w na pozostałych obszarach. Jeżeli beneficjentem jest młody rolnik, ten wkład wynosi odpowiednio co najmniej 55 % i co najmniej 45 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania,
- jeśli w wyniku przeniesienia następuje zwiększenie potencjału produkcyjnego, rolnik musi wnieść wkład własny w wysokości co najmniej 60 % kosztów związanych ze zwiększeniem potencjału, lub 50 % takich kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania. Jeżeli beneficjentem jest młody rolnik, ten wkład wynosi odpowiednio 55 % i 45 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania.

4. *Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych:*

- pomoc zapewniana przez gminę jest równa różnicy między dofinansowaniem składek ubezpieczeniowych z budżetu państwa a wysokością 50 % kwalifikowalnych kosztów składek z tytułu ubezpieczenia upraw i produktów od niekorzystnych warunków pogodowych, które można zaklasyfikować jako kataklizmy oraz z tytułu ubezpieczenia zwierząt gospodarskich przed zniszczeniem w wyniku choroby.

5. *Pomoc na scalanie gruntów:*

- do 100 % faktycznie poniesionych kosztów postępowań prawnych i administracyjnych.

6. *Pomoc na wsparcie produkcji produktów rolnych wysokiej jakości:*

- do 100 % faktycznie poniesionych kosztów, przy czym pomoc ma formę usług dotowanych i nie może obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

7. *Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym:*

- do 100 % kosztów kształcenia i szkolenia rolników, usług doradczych świadczonych przez strony trzecie, organizacji forów wymiany wiedzy między gospodarstwami, konkursów, wystaw i targów służących upowszechnianiu wiedzy naukowej, oraz kosztów publikacji. Pomoc nie obejmuje bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów

Data realizacji: Lipiec 2007 (lub data wejścia w życie zasad udzielania pomocy)

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Wsparcie MŚP

Odesłania do artykułów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 oraz koszty kwalifikowalne: Rozdział II Zasad udzielania pomocy państwa na ochronę oraz rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich w gminie Radeče przewiduje środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją rolną i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3):

- art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006: Inwestycje w gospodarstwa rolne zajmujące się produkcją pierwotną,
- art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków,
- art. 6 rozporządzenia Komisji: Przeniesienie budynków gospodarskich w interesie publicznym,
- art. 12 rozporządzenia Komisji: Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych,
- art. 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006: Pomoc na scalanie gruntów,
- art. 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006: Pomoc na wsparcie produkcji produktów rolnych wysokiej jakości,
- art. 15 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006: Zapewnienie wsparcia technicznego

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Občina Radeče
Milana Majcna 1
SLO-1433 Radeče

Adres internetowy:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhdid=90457>

Inne informacje: Środek dotyczący płatności składek z tytułu ubezpieczenia upraw i produktów obejmuje następujące niekorzystne warunki pogodowe, które mogą zostać zaklasyfikowane jako kataklizmy: wiosenne przymrozki, gradobicie, uderzenie pioruna, pożar spowodowany uderzeniem pioruna, huragany i powodzie.

Zasady określone przez gminę spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 dotyczące środków podejmowanych przez gminy oraz są zgodne z przepisami ogólnymi (procedura przyznawania pomocy, kumulacja pomocy, przejrzystość i monitorowanie pomocy)

Numer XA: XA 156/07

Państwo członkowskie: Słowenia

Region: Območje Mestne občine Nova Gorica

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Podpore programom razvoja kmetijstva v Mestni občini Nova Gorica 2007-2013

Podstawa prawna: Pravilnik o dodeljevanju finančnih pomoči za programe in investicije v kmetijstvu v Mestni občini Nova Gorica

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Średnia roczna kwota wydatków w latach 2007–2013 wynosi 55 188 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:

1. *Inwestycje w gospodarstwa rolne zajmujące się produkcją pierwotną:*
 - do 50 % kwalifikowalnych kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i do 40 % kwalifikowalnych kosztów w przypadku inwestycji na pozostałych obszarach.

Przedmiotem pomocy są inwestycje dotyczące gospodarowania gruntami, dojazdami do gospodarstw i pastwiskami oraz inwestycje w urządzenia służące do produkcji rolnej.

2. *Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych:*

- kwota współfinansowania przez gminę jest równa różnicy między kwotą współfinansowania składek ubezpieczeniowych z budżetu państwa a kwotą odpowiadającą 50 % kwalifikowalnych kosztów składek na ubezpieczenie upraw i produktów oraz składek na ubezpieczenie inwentarza żywego od zniszczenia przez chorobę.

3. *Pomoc na scalanie gruntów:*

- do 100 % faktycznie poniesionych kosztów postępowań prawnych i administracyjnych.

4. *Pomoc na wsparcie produkcji produktów rolnych wysokiej jakości:*

- do 100 % kwalifikowalnych kosztów, przy czym pomoc ma formę usług dotowanych.

5. *Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym:*

- do 100 % kosztów kształcenia i szkolenia rolników, kosztów organizacji forów, konkursów, wystaw i targów oraz kosztów publikacji, katalogów, stron internetowych i upowszechniania wiedzy naukowej. Pomoc ma formę usług dotowanych i nie może obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych na rzecz producentów

Data realizacji: Lipiec 2007 r. (lub dzień wejścia w życie zasad przyznawania pomocy)

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Wsparcie MŚP

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Mestna občina Nova Gorica
Trg E. Kardelja 1
SLO-5000 Nova Gorica

Adres internetowy:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhid=90451>

Inne informacje: Środek dotyczący płatności składek z tytułu ubezpieczenia upraw i produktów obejmuje następujące niekorzystne warunki pogodowe, które mogą zostać zaklasyfikowane jako kataklizmy: wiosenne przymrozki, gradobicie, uderzenie pioruna, pożar spowodowany uderzeniem pioruna, huragany i powodzie.

Zasady określone przez gminę spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 dotyczące środków podejmowanych przez gminy oraz są zgodne z przepisami ogólnymi (procedura przyznawania pomocy, kumulacja pomocy, przejrzystość i monitorowanie pomocy).

Tatjana Gregorčič
Szefowa Działu Ekonomicznego

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

EUROPEJSKIE BIURO DOBORU KADR (EPSO)

OGŁOSZENIE O KONKURSACH OTWARTYCH OHIM/AD/01-02/07 ORAZ OHIM/AST/01-02/07

(2007/C 300/12)

Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich (EPSO) organizuje w imieniu Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) następujące konkursy otwarte:

- OHIM/AD/01/07 — Administratorzy (AD6) w dziedzinie własności przemysłowej, posiadający obywatelstwo bułgarskie, czeskie, cypryjskie, estońskie, litewskie, łotewskie, maltańskie, polskie, rumuńskie, słowackie, słoweńskie lub węgierskie,
- OHIM/AD/02/07 — Administratorzy (AD6) w dziedzinie własności przemysłowej,
- OHIM/AST/01/07 — Asystenci (AST3) w dziedzinie własności przemysłowej, posiadający obywatelstwo bułgarskie, czeskie, cypryjskie, estońskie, litewskie, łotewskie, maltańskie, polskie, rumuńskie, słowackie, słoweńskie lub węgierskie,
- OHIM/AST/02/07 — Asystenci (AST3) w dziedzinie własności przemysłowej.

Ogłoszenia o konkursach zostaną opublikowane w Dzienniku Urzędowym C 300 A z dnia 12 grudnia 2007 r. wyłącznie w językach angielskim, francuskim i niemieckim.

Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie internetowej EPSO: <http://europa.eu/epso>

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

POMOC PAŃSTWA — POLSKA

Pomoc państwa C 34/07 (ex N 93/06) — Wprowadzenie podatku tonażowego w transporcie morskim**Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 300/13)

Pismem z dnia 12 września 2007 r. zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Rzeczpospolitą Polską o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, dotyczącego wyżej wymienionego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma, które należy kierować pod następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Energy and Transport
Directorate A — Unit 4
B-1049 Brussels
Faks (32-2) 296 12 42

Uwagi te zostaną przekazane władzom Rzeczypospolitej Polskiej. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA

1. OPIS ŚRODKA POMOCY**1.1. Tytuł**

Podatek tonażowy.

1.2. Opis środka pomocy

Podatek tonażowy ma na celu zastąpienie podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych w odniesieniu do armatorów prowadzących działalność w międzynarodowej żegludze morskiej, wprowadzając opodatkowanie na zasadzie ryczałtu liczonego na podstawie pojemności netto wykorzystywanej przez niego floty. Podstawę opodatkowania ustala się stosując w odniesieniu do każdego statku malejącą stawkę od 0,50 EUR do 0,10 EUR za każde 100 NT.

Do rodzajów działalności, które mogą zostać objęte podatkiem tonażowym należeć będą: międzynarodowy transport morski,

ratownictwo pełnomorskie z holowaniem pełnomorskim, pod warunkiem że ponad 50 % przychodów z działalności holownika stanowią przychody uzyskane za świadczenie usług holowniczych innych niż holowanie do portu, z portu lub wewnątrz portu, a także pogłębianie, pod warunkiem że ponad 50 % przychodów z działalności pogłębiarki to przychody z transportu na pełnym morzu wydobytych materiałów.

Pewne rodzaje działalności pomocniczej, w tym opłaty za zarządzanie statkami, załogami oraz dochody za czarterowania statków, są również objęte podatkiem tonażowym.

Ponadto armatorzy podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych mają prawo do dokonywania odliczeń składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz składek na ubezpieczenia społeczne od — odpowiednio — kwoty podatku oraz podstawy opodatkowania.

2. WSTĘPNA OCENA ISTNIENIA POMOCY

Zgłoszony program bez wątpienia stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

3. WĄTPLIWOŚCI DOTYCZĄCE ZGODNOŚCI ŚRODKA Z ZASADAMI WSPÓLNEGO RYNKU

Komisja, mając wątpliwości co do zgodności następujących aspektów zgłoszonego programu ze wspólnym rynkiem, podjęła decyzję o wszczęciu postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4⁽¹⁾ rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w odniesieniu do wymienionych poniżej kwestii:

- objęcia podatkiem tonażowym osób fizycznych lub prawnych, które podlegają podatkowi dochodowemu;
- możliwości dokonania przez te osoby odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania, jeśli okaże się, że podatek tonażowy może zastąpić także podatek dochodowy od osób fizycznych;
- nałożonego na przedsiębiorstwa objęte podatkiem tonażowym obowiązku pozostania przy tej formie opodatkowania jedynie przez co najmniej 5 lat;
- umożliwienia przedsiębiorstwom objętym podatkiem tonażowym opodatkowania tym podatkiem statków, w odniesieniu do których przedsiębiorstwo to nie pełni, we własnym imieniu lub na rzecz osoby trzeciej, łącznie trzech następujących funkcji: komercyjnego oraz technicznego zarządzania statkami oraz zarządzania załogą statków wchodzących w skład tonażu przekraczającego czterokrotność tonażu statków, w odniesieniu do których wypełnia te trzy funkcje;
- objęcia podatkiem tonażowym holowników i/lub pogłębiarek, które świadczą usługi będące transportem morskim przez mniej niż połowę swojego czasu pracy w danym roku podatkowym;
- wymogu, aby kluczowe decyzje w zakresie zarządzania strategicznego oraz technicznego były podejmowane w Polsce oraz aby kadra zarządzająca szczebla wyższego, główna siedziba, rada nadzorcza i zarząd były usytuowane w Polsce; wymóg ten mógłby rodzić problemy związane z dyskryminacją ze względu na przynależność państwową i prowadzić do ograniczenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do armatorów mających siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy chcieliby skorzystać z omawianego środka za pośrednictwem swoich drugich siedzib w Polsce.

TEKST PISMA

„1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 1 lutego 2006 r.⁽²⁾ Polska zgłosiła Komisji zamiar wprowadzenia systemu podatku tonażowego. Sprawa została zarejestrowana pod numerem N 93/06.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

„4. W przypadku gdy po przeprowadzeniu wstępnego badania Komisja stwierdza, że zaistniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu (zwaną dalej »decyzją o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia«).”

⁽²⁾ Zarejestrowanym pod nr ref. TREN(2006) A/12656.

- (2) W pismach z dnia 9 marca, 7 września i 14 listopada 2006 r. oraz 11 kwietnia 2007 r.⁽³⁾ służby Komisji zwróciły się z prośbą o udzielenie dodatkowych wyjaśnień. W odpowiedziach z dnia 13 kwietnia, 9 i 16 maja 2006 r., 5 stycznia oraz 6 czerwca 2007 r.⁽⁴⁾ władze polskie przekazały informacje, o które zostały poproszone. Dodatkowo dnia 19 stycznia 2007 r. miało miejsce spotkanie na szczeblu technicznym.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKÓW POMOCY

2.1. Tytuł

- (3) Podatek tonażowy

2.2. Streszczenie

- (4) Podatek tonażowy to nowy podatek, który obejmuje armatorów prowadzących działalność w międzynarodowej żegludze morskiej. Armatorzy spełniający pewne kryteria (patrz ppkt 2.7 — Kryteria kwalifikacji) mogą w przeciągu następnych trzech lat dokonać wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym. W odniesieniu do armatora, który złożył wniosek o objęcie go podatkiem tonażowym i któremu organy podatkowe przyznały prawo do tej formy opodatkowania (zwanego dalej »armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym«), roczne opodatkowanie przychodu z udziału w międzynarodowym transporcie morskim statków objętych podatkiem tonażowym będzie obliczane na zasadzie ryczałtu liczonego na podstawie pojemności netto posiadanej przez niego floty.

2.3. System podatku tonażowego

- (5) Polski system opodatkowania podatkiem tonażowym został wprowadzony przez Ustawę o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.⁽⁵⁾ Powinien on wejść w życie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2007 r., gdy tylko zostanie zatwierdzony przez Komisję.
- (6) Według władz polskich zgłoszona Ustawa o podatku tonażowym została przygotowana na podstawie analizy istniejących systemów podatku tonażowego obowiązujących w Niemczech, Zjednoczonym Królestwie, Belgii i Niderlandach oraz po konsultacjach z armatorami.
- (7) Ustawa o podatku tonażowym pozwala armatorom opodatkowanym podatkiem tonażowym na zwolnienie z obowiązku dokonywania wpłat z zysku, o których mowa w Ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych⁽⁶⁾ oraz w Ustawie z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa⁽⁷⁾, w zakresie przychodów z działalności opodatkowanej tym podatkiem.

⁽³⁾ Nr ref. TREN(2006) D/204393, D/210227, D/223420 i TREN(2007) D/307010.

⁽⁴⁾ Zarejestrowanymi pod nr ref. TREN(2006) A/19774, A/22657 i TREN(2007) A/31073, A/34300.

⁽⁵⁾ Dziennik Ustaw z 2006 r., nr 183, poz. 1353.

⁽⁶⁾ Dziennik Ustaw z 1992 r., nr 6, poz. 27, z późn. zm.

⁽⁷⁾ Dziennik Ustaw z 1995 r., nr 154, poz. 792.

- (8) Zgodnie z art. 5 Ustawy o podatku tonazowym, w odniesieniu do każdego statku objętego podatkiem tonazowym dobowa stawka w odniesieniu do przychodów z działalności kwalifikującej się do objęcia opodatkowaniem ustala się na zasadzie zryczałtowanej stawki w zależności od pojemności netto statku od każdych 100 NT i na każdy rozpoczęty dzień, niezależnie od tego czy statek jest w eksploatacji, czy nie:

Pojemność netto statku	Stawki do obliczenia dochodu
Do 1 000 NT	Równowartość 0,5 euro za każde 100 NT
Od 1001 do 10 000 NT	Równowartość 0,35 euro za każde 100 NT
Od 10 001 do 25 000 NT	Równowartość 0,20 euro za każde 100 NT
Od 25 001 NT	Równowartość 0,10 euro za każde 100 NT

- (9) Dla celów obliczeniowych pojemność netto statku zaokrąglą się w następujący sposób: pojemność mniejszą niż 50 NT pomija się, a pojemność 50 i więcej podwyższa się do pełnych 100 NT.
- (10) Należną kwotę podatku tonazowego oblicza się od podstawy opodatkowania, którą stanowi wysokość dochodu obliczanego jak wskazano powyżej i która podlega opodatkowaniu normalną 19 % stawką podatku dochodowego od osób prawnych aktualnie obowiązującego w Polsce lub podatku dochodowego od osób fizycznych, zależnie od tego, czy armator opodatkowany podatkiem tonazowym normalnie podlega opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych, czy podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (11) Kwota podatku tonazowego będzie obliczana w EUR, a płacona w PLN po przeliczeniu według średniego kursu EUR ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego miesiąca, za który jest obliczany podatek tonazowy. Należną kwotę podatku tonazowego oblicza się bez pomniejszenia dochodu o koszty jego uzyskania.
- (12) Zgodnie z art. 8 Ustawy o podatku tonazowym przychody uzyskane przez armatora będącego podatnikiem podatku tonazowego ze sprzedaży statku, w części niewykorzystanej na nabycie własności, remont, modernizację lub przebudowę innego statku, w okresie 3 lat od dnia sprzedaży, nie będą podlegać opodatkowaniu podatkiem tonazowym, lecz stawką ryczałtową w wysokości 15 %.
- (13) Osoby fizyczne lub osoby będące współnikami spółki osobowej podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych korzystają ze specjalnych dodatkowych środków. Przysługuje im prawo do odliczenia:
- od kwoty podatku tonazowego, kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne określonej w Ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych⁽⁸⁾, zapłaconej przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 6 Ustawy o podatku tonazowym); oraz

- od podstawy opodatkowania podatkiem tonazowym, kwoty składek na ubezpieczenia społeczne określonych w Ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych⁽⁹⁾, zapłaconych przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 4 ust. 3 Ustawy o podatku tonazowym).

- (14) Kwota składek na ubezpieczenia społeczne podlegająca odliczeniu nie może przekroczyć podstawy opodatkowania (art. 4 ust. 3 oraz art. 4 ust. 4 Ustawy o podatku tonazowym). Kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne, o którą zmniejsza się podatek tonazowy, nie może przekroczyć 7,75 % podstawy wymiaru tej składki. W związku z powyższym odliczenie kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne może anulować należną kwotę podatku tonazowego, nie może jednak sprawić, że będzie ona ujemna.
- (15) Armator opodatkowany podatkiem tonazowym musi dostarczyć odpowiednie dokumenty stwierdzające faktyczne poniesienie przez niego wydatków na cele ubezpieczenia zdrowotnego oraz ubezpieczeń społecznych.
- (16) Władze polskie wyjaśniają, że odliczenia składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe zgodnie z art. 4 ust. 3 oraz art. 6 przysługują jedynie armatorom będącym osobami fizycznymi i tym samym nie obejmują armatorów będących osobami prawnymi. Władze polskie twierdzą, że taki system odliczeń wynika ze specyfiki funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w Polsce. Wskazały one, że system ten nie przewiduje obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne przez osoby prawne w związku z prowadzoną przez nie działalnością.
- (17) W tym zakresie, z polskiego systemu podatkowego, w szczególności z Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz Ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne⁽¹⁰⁾, wynika, że w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych możliwe jest odliczenie składek na ubezpieczenia społeczne od podstawy opodatkowania oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne od wysokości podatku. Zdaniem władz polskich zasadą jest kompensowanie poprzez system podatku dochodowego składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne płaconych przez podatników (osoby fizyczne). To właśnie dlatego, według władz polskich, wprowadzona została możliwość odliczenia tego rodzaju składek od podstawy opodatkowania podatkiem tonazowym, względnie od podatku tonazowego.
- (18) Władze polskie utrzymują również, że wyłączenie możliwości kompensaty tych składek poprzez podatek tonazowy w odniesieniu do armatorów będących osobami fizycznymi stawiałoby ich w gorszej sytuacji niż innych płatników podatku dochodowego od osób fizycznych. W konsekwencji stanowiłoby to niczym nieuzasadnione zróżnicowanie sytuacji prawnej podatników w odniesieniu do możliwości odliczania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w zależności od formy opodatkowania. Kompensata tych składek nie jest zatem związana jedynie z podatkiem tonazowym.

⁽⁸⁾ Dziennik Ustaw z 2004 r., nr 210, poz. 2135, z późn. zm.

⁽⁹⁾ Dziennik Ustaw z 2007 r., nr 11, poz. 74, z późn. zm.

⁽¹⁰⁾ Dziennik Ustaw z 1998 r., nr 144, poz. 930, z późn. zm.

- (19) Władze polskie podkreślają, że odpowiednie przepisy Ustawy o podatku tonażowym nie pozwalają na odliczenie od podatku tonażowego składek zapłaconych przez członków załogi zatrudnionych na pokładzie statków lub innych pracowników armatorów.

2.4. Cel programu

- (20) Program opiera się na wprowadzeniu środków podatkowych na rzecz sektora gospodarki morskiej związanego z międzynarodowym transportem morskim. Ma on na celu zachęcenie do powrotu do — aktualnie prawie pustego — polskiego rejestru statków handlowych przewidywanej ilości ok. 96 statków, zwiększenie zatrudnienia wspólnotowych marynarzy oraz zatrudnienia w sektorze morskim na lądzie.
- (21) Według władz polskich, Ustawa o podatku tonażowym ma na celu zmniejszenie negatywnych skutków »przeflagowania« statków polskich armatorów pod obce bandery, takich jak:
- spadek zatrudnienia w gospodarce morskiej;
 - utrata przez Polskę morskiego »know-how«;
 - dodatkowe koszty ponoszone przez kontrolę państwa portu (Port State Control) państw Unii Europejskiej przy kontroli statków polskich pływających pod »wygodnymi banderami«;
 - bojkotowanie polskich statków pływających pod »wygodnymi banderami« przez Międzynarodowy Związek Transportowców;
 - brak możliwości korzystania przez polskich armatorów z instrumentów polityki żegludowej Unii Europejskiej, skierowanych wyłącznie do statków podnoszących bandery państw członkowskich Unii Europejskiej.
- (22) Z analiz i symulacji przeprowadzonych przez władze polskie wynika, że wprowadzenie podatku tonażowego spowoduje stopniowy powrót statków polskich pod banderę narodową, a także przyczyni się do zwiększenia wpływów do budżetu państwa z tytułu eksploatacji statków morskich przez armatorów krajowych. Zarówno każde powiększenie Polskiego Rejestru Statków, jak i każde nowe działanie w ramach żeglugi na terenie Polski przeprowadzone w celu skorzystania z proponowanego podatku, doprowadzi do zwiększenia zatrudnienia.

2.5. Budżet

- (23) Polski system podatku tonażowego będzie finansowany przez redukcję wpływów do budżetu państwa. Niemniej jednak władze polskie nie są w stanie ocenić wysokości dochodów fiskalnych, które zostaną utracone. Szacowany dochód z podatku tonażowego wyniesie ok. 0,175 mln EUR rocznie.

2.6. Czas trwania programu

- (24) Pismem z dnia 13 kwietnia 2006 r. władze polskie zobowiązały się do ograniczenia czasu stosowania podatku tonażowego do okresu 10 lat oraz do ponownego zgłoszenia programu po upływie tego 10-letniego okresu. W związku z tym analizowany tu program po jego zatwierdzeniu wejdzie w życie na lata 2007-2016.

2.7. Kryteria kwalifikacji

2.7.1. Kwalifikujące się statki

- (25) Statkiem kwalifikującym się do objęcia podatkiem jest statek morski o polskiej przynależności wykorzystywany w międzynarodowym transporcie morskim i spełniający wszystkie warunki dopuszczenia do żeglugi na morzu. Uznanie statku za statek morski wymaga uzyskania świadectwa zgodnie z Międzynarodową konwencją w sprawie linii ładunkowych lub Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS).

2.7.2. Kwalifikująca się działalność

- (26) Podatek tonażowy obejmie wyłącznie armatorów prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług w morskiej żegludzie międzynarodowej z wykorzystaniem statków o pojemności powyżej 100 GT. Działalnością kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym jest:
- (i) transport ładunków i/lub pasażerów,
 - (ii) ratownictwo pełnomorskie (statki ratownicze oraz używane do transportu osób na morzu),
 - (iii) holowanie pełnomorskie, pod warunkiem że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku podatkowego przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi transportu morskiego innego niż holowanie do portu i z portu,
 - (iv) pogłębianie, pod warunkiem, że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pełnym morzu.
- (27) W Ustawie o podatku tonażowym pod pojęciem żeglugi międzynarodowej należy rozumieć żeglugę morską wykonywaną między portami polskimi a portami zagranicznymi, żeglugę morską między portami zagranicznymi lub żeglugę morską między portami polskimi, pod warunkiem, że podróż ta stanowi odcinek dalszej podróży morskiej do portu zagranicznego. W związku z tym, żegluga jedynie w granicach Polski (kabotaż) nie może zostać objęta podatkiem tonażowym na podstawie obecnej Ustawy o podatku tonażowym.

- (28) Dodatkowo pewna działalność pomocnicza związana z usługami w zakresie transportu towarów lub pasażerów lub mająca na celu wspomaganie działalności głównej może również podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Artykuł 3 ust. 2 Ustawy o podatku tonażowym wymienia działania pomocnicze, które również mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, pod warunkiem, że mają związek ze świadczeniem kwalifikujących się usług wymienionych powyżej. Działalność pomocnicza, to działalność w zakresie:

- (i) dzierżawy i użytkowania kontenerów,
- (ii) prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
- (iii) prowadzenia terminali pasażerskich,

- (iv) sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
- (v) prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
- (vi) dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
- (vii) przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym,
- (viii) zarządu nad statkami,
- (ix) świadczenia usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku,
- (x) działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku.
- (29) Artykuł 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym zawiera wykaz działalności, która nie może podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym:
- (i) poszukiwania, badania geologiczne oraz wydobywanie zasobów mineralnych z dna morskiego,
- (ii) rybołówstwo lub przetwórstwo rybne,
- (iii) budowa portów morskich, budowa i remont infrastruktury portowej lub urządzeń portowych,
- (iv) budowa elektrowni wiatrowych,
- (v) budowa rurociągów przesyłowych na dnie morza,
- (vi) budowa dróg wodnych lub pogłębianie dna dróg i zbiorników wodnych,
- (vii) prace podwodne,
- (viii) świadczenie usług pilotowych w granicach portów morskich,
- (ix) żegluga pasażerska w granicach portów i przystani morskich,
- (x) edukacja, badania naukowe, sport lub transport rekreacyjny,
- (xi) eksploatacja statków stale zakotwiczonych lub zacumowanych, które nie posiadają zdolności żeglugaowej,
- (xii) holowanie, chyba że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi holowania innego niż holowania do i z portu oraz w granicach portu,
- (xiii) pogłębianie, chyba że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pelnym morzu.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator to osoba fizyczna lub osoba prawna, spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością, spółka cywilna, spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa, spółka komandytowo-akcyjna lub spółka kapitałowa w organizacji, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w Polsce i posiadająca ważny Dokument Zgodności wydany zgodnie z Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu⁽¹⁾. Armator taki musi spełniać przynajmniej jeden z warunków:
- we własnym imieniu uprawiać żeglugę statkiem morskim własnym lub cudzym,
 - być właścicielem statku, nie uprawiając jednocześnie we własnym imieniu żeglugi statkiem własnym lub cudzym, lub
 - zarządzać cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz na podstawie umowy.
- (32) Władze polskie dokładniej określają⁽²⁾, że przedsiębiorstwa kwalifikujące się do objęcia podatkiem mogą być:
- osobami fizycznymi, spółkami cywilnymi osób fizycznych, spółkami jawnymi osób fizycznych oraz spółkami komandytowo-akcyjnymi, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, usług i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 800 000 EUR,
 - spółkami handlowymi (osobowymi i kapitałowymi, w tym również w organizacji), a także innymi osobami prawnymi,
 - zagranicznymi osobami prawnymi, zagranicznymi jednostkami nie posiadającymi osobowości prawnej oraz zagranicznymi osobami fizycznymi, prowadzącymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność osobiście, przez osobę upoważnioną lub przy pomocy pracowników — w odniesieniu do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na wielkość przychodów,
 - innymi jednostkami nie wymienionymi powyżej, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszy celowych — od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane.
- (33) W związku z zarządzaniem strategicznym, przedsiębiorstwo objęte podatkiem tonażowym musi podejmować decyzje w kwestii znacznych wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Przy ocenie powyższych kwestii, władze polskie wezmą pod uwagę stopień, w jakim zagraniczni pracownicy pracują pod kierunkiem pracowników polskich, lub w jakim odpowiadają przed pracownikami polskimi. W ocenie czy strategiczna działalność przeprowadzana jest z terytorium Polski ważne również będzie umiejscowienie głównej siedziby, włączając w to miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz miejsce, z którego podejmowane są decyzje zarówno rady nadzorczej, jak i zarządu.

2.7.3. Kwalifikujące się podmioty

- (30) Przedsiębiorstwami kwalifikującymi się do objęcia pomocą są przedsiębiorstwa armatorskie spełniające określone kryteria.

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy Ministerstwa Infrastruktury (WE) nr 4/2005, poz. 28.

⁽²⁾ Ustawa o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., Dziennik Ustaw z 2002 r., nr 76, poz. 694, z późn. zm.

(34) W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe sprawdzą, czy działalność w zakresie planowania tras, przyjmowania rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenia statku, zarządzania i szkolenia pracowników, technicznego zarządzania statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, ma miejsce w Polsce. Znaczenie ma także zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale, itp. w Polsce oraz zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem personelu umiejscowionego w Polsce. Fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce może działać jako dodatkowy argument na poparcie elementów wskazanych powyżej. W każdym razie przedsiębiorstwo musi przejść obie części oceny: badanie zarządzania strategicznego oraz zarządzania komercyjnego, z wynikiem pozytywnym.

(35) Podsumowując, przedsiębiorstwo kwalifikujące się do objęcia pomocą musi spełniać trzy kryteria:

- podlegać opodatkowaniu polskim podatkiem dochodowym od osób prawnych lub podatkiem dochodowym od osób fizycznych;
- wykorzystywać w swej działalności kwalifikujące się statki, pływające pod polską banderą;
- oraz wykonywać nad nimi zarząd strategiczny i komercyjny z terytorium Polski.

2.7.4. Środki zabezpieczające

(36) System pomocy przewiduje pewne środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań w Polsce lub w innych krajach, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji.

(37) Po pierwsze należy przypomnieć, że podatek tonażowy będzie funkcjonował w ramach polskiego systemu podatkowego. System ten opiera się głównie na:

- Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych z dnia 15 lutego 1992 r. ⁽¹³⁾; oraz
- Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 r. ⁽¹⁴⁾.

2.7.5. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek na zasadzie ceny rynkowej

(38) Przepisy dwóch wyżej wspomnianych obecnie obowiązujących ustaw podatkowych zawierają uregulowania uniemożliwiające »przerzucanie« dochodu ze spółki stowarzyszonej nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do spółki opodatkowanej tym podatkiem. Artykuł 11 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ⁽¹⁵⁾ (i odpowiednio art. 25 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ⁽¹⁶⁾) stanowi, że jeśli podatnicy powiązani są ze sobą w sposób ustalony lub narzucony przez te przepisy, i jeżeli w wyniku takich powiązań zostaną

ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty i w wyniku tego podmiot nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymienione powiązania nie istniały — dochody danego podmiotu oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań. Władze polskie są zdania, że zasada ta odnosi się również *mutatis mutandis* do transakcji między spółkami stowarzyszonymi opodatkowanymi podatkiem tonażowym a spółkami stowarzyszonymi nieopodatkowanymi tym podatkiem. W tym celu dochody takich podatników określa się w drodze oszacowania przy zastosowaniu metod wskazanych w odpowiedniej ustawie podatkowej (tj. w Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych lub Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych).

(39) Dodatkowo, zgodnie z art. 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 25a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnicy, którzy zawierają transakcje z podmiotami powiązanymi mają obowiązek sporządzania szczególnej dokumentacji podatkowej. Istnieje obowiązek przedłożenia takiej dokumentacji na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej. Dokumentacja ta musi stanowić dowód na to, że przeprowadzone transakcje nie różnią się od transakcji zawieranych przez podmioty niezależne, a jeśli odbiegają od transakcji rynkowych, należy udokumentować, że jest to uzasadnione racjonalnymi przesłankami. Przepisy obu ustaw o podatku dochodowym przewidują szczególną stawkę podatku w wysokości 50 %, która ma zastosowanie do oszacowanego dochodu podatników podlegających opodatkowaniu w Polsce, jeśli podatnicy ci nie przedstawiają organom podatkowym wymaganej przez przepisy dokumentacji w zakresie transakcji z powiązanymi z nimi spółkami.

(40) Przepisy te będą stosowane również w odniesieniu do podatników opodatkowanych podatkiem tonażowym będących jednocześnie płatnikami podatku dochodowego w odniesieniu do działalności, która nie kwalifikuje się do objęcia podatkiem tonażowym. Obowiązujące przepisy prawne umożliwiają dokonywanie weryfikacji osiągniętego zysku poprzez sprawdzenie kosztów uzyskania przychodów i kosztów podatkowych. Natomiast w przypadku podatku tonażowego opodatkowaniu podlega inna kategoria dochodu niezwiązana z przychodami i kosztami w rozumieniu ustaw o podatku dochodowym. Jest ona uzależniona jedynie od tonażu posiadanych statków i okresu ich eksploatacji.

(41) W związku z powyższym Polska uważa, że ustawodawstwo podatkowe zawiera już środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści oparte na zasadzie ceny rynkowej, które są wystarczające do wykrycia i skorygowania transakcji między podmiotami powiązanymi, zawieranych po cenie innej niż cena rynkowa.

2.7.6. Odrębna księgowość

(42) Zgodnie z art. 7 ust. 1 Ustawy o podatku tonażowym działalność armatora objętą podatkiem tonażowym należy oddzielić od innych rodzajów prowadzonej przez niego działalności.

⁽¹³⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 54, poz. 654, z późn. zm.

⁽¹⁴⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁵⁾ Por. przypis 13.

⁽¹⁶⁾ Por. przypis 14.

(43) Armatorzy podlegający Ustawie o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. ⁽¹⁷⁾, tj. ci, którzy zarejestrowali swą działalność lub główne miejsce zarządzania w Polsce, zobowiązani są w prowadzonej ewidencji księgowej do oddzielenie aktywów i pasywów, przychodów i związanych z nimi kosztów w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem tonażowym oraz tych, które nie podlegają opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Ponadto armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani prowadzić w okresie opodatkowania podatkiem tonażowym odrębny wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych związanych z działalnością objętą tym podatkiem.

(44) Polskie ustawodawstwo podatkowe ⁽¹⁸⁾ zezwala organom podatkowym na dokonanie, jeśli to konieczne, określenia zysków z różnego rodzaju działalności prowadzonej przez podatników w drodze oszacowania. Podatnicy są zobowiązani do prowadzenia ewidencji rachunkowej (lub księgi przychodów i rozchodów w przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych) w sposób zapewniający możliwość określenia wysokości dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za dany rok podatkowy. W przedstawianych przez siebie dokumentach armatorzy objęci podatkiem tonażowym muszą uwzględnić środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne oraz wszelkie informacje niezbędne do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych.

(45) W sytuacji gdy armator objęty podatkiem tonażowym prowadzi działalność objętą podatkiem tonażowym oraz inną działalność objętą podatkiem dochodowym, wówczas jest on zobowiązany w ewidencji księgowej wyodrębnić przychody i związane z nimi koszty, pochodzące z obu rodzajów działalności. W ten sposób obowiązujące przepisy podatkowe uniemożliwiają transfer dochodów lub zysku z działalności nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do działalności nim opodatkowanej.

(46) W konsekwencji władze polskie są zdania, że obecne ustawodawstwo podatkowe w wystarczający sposób określa zasady podziału nie tylko przychodów i kosztów, lecz także zadłużenia i kapitalizacji w odniesieniu do podatku tonażowego w zakresie działalności objętej oraz nieobjętej tym podatkiem.

2.7.7. Minimalny udział we własności floty

(47) Ustawa o podatku tonażowym nie ustanawia wymogu minimalnego udziału armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym we własności floty. W szczególności dochody z czarterowania statków na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie lub z komercyjnego zarządzania cudzymi statkami mogą najwyraźniej bez żadnych ograniczeń zostać objęte podatkiem tonażowym.

2.7.8. Zasady dotyczące nakładów finansowych

(48) Żadne ulgi podatkowe, takie jak amortyzacja majątku, nie przysługują w odniesieniu do części nakładów finansowych netto związanej z działalnością objętą podatkiem tonażowym. Aktywa brane pod uwagę w odniesieniu do działalności objętej podatkiem tonażowym to kwalifikujące się statki, aktywa trwałe częściowo lub w całości wykorzystywane do wykonywania tej działalności oraz aktywa łatwo zbywalne i powiązane. Jedynie ta część kosztów odsetek oraz strat kursowych, która związana jest z działalnością nieobjętą podatkiem tonażowym, będzie podlegać odliczeniu od dochodu pochodzącego z działalności opodatkowanej podatkiem dochodowym od osób prawnych.

2.7.9. Opcja »wszystko albo nic«

(49) Artykuły 3 oraz 4 Ustawy o podatku tonażowym stanowią, że armator opodatkowany podatkiem tonażowym rozlicza w ten sposób całą działalność kwalifikującą się do objęcia tym podatkiem wykonywaną z wykorzystaniem wszystkich posiadanych statków kwalifikujących się do objęcia tym podatkiem. Nie jest możliwe wybiórcze korzystanie z systemu podatku tonażowego.

(50) Zasadę tą stosuje się także w odniesieniu do grup przedsiębiorstw. Wszystkie przedsiębiorstwa z danej grupy przedsiębiorstw kwalifikujące się do objęcia podatkiem tonażowym podlegające opodatkowaniu w Polsce muszą przyjąć sposób opodatkowania podatkiem tonażowym w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności kwalifikujących się do objęcia podatkiem tonażowym, w momencie gdy jedno z nich wybierze ten sposób opodatkowania.

(51) Zasada ta ma celu uniknięcie sytuacji, w której armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym wybieraliby opodatkowanie podatkiem tonażowym w odniesieniu do statków przynoszących dochody, zachowując opodatkowanie zwyczajnym podatkiem dochodowym tej części floty, która przynosi straty. W Ustawie o podatku tonażowym brak jest szczegółowych przepisów dotyczących grup przedsiębiorstw, gdyż znajdują się one w Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(52) Jako grupę przedsiębiorstw należy rozumieć wszystkie przedsiębiorstwa kontrolowane przez jedną osobę fizyczną, lub w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie jest kontrolowane w ten sposób, to przedsiębiorstwo oraz inne przedsiębiorstwa przez nie kontrolowane. Zgodnie z tymi przepisami osoba kontroluje przedsiębiorstwo, jeśli jest zdolna do kontrolowania lub nabycia kontroli, w sposób bezpośredni lub pośredni, działalności tego przedsiębiorstwa.

(53) Zgodnie z art. 11 Ustawy o podatku tonażowym, w przypadku połączenia się armatorów, z których przynajmniej jeden opodatkowany jest podatkiem tonażowym lub w przypadku, gdy armator opodatkowany podatkiem tonażowym przejmuje innego armatora, nowo utworzone przedsiębiorstwo będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem tonażowym w odniesieniu do całości posiadanej kwalifikującej się floty.

⁽¹⁷⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁸⁾ Artykuł 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i art. 24a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(54) Kierując się tą samą logiką, w celu uniemożliwienia wybiórczego korzystania przez armatorów z tego systemu, tj. uniemożliwienia stosowania strategii polegającej na jednoczesnym wyborze najkorzystniejszych aspektów podatku dochodowego i podatku tonażowego w odniesieniu do kwalifikujących się rodzajów działalności, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mogą przez określony czas zrezygnować z tej formy opodatkowania. Okres ten, nazwany »okresem opodatkowania podatkiem tonażowym« wprowadzony został do ustawy w celu uniemożliwienia armatorom dowolnej zmiany formy opodatkowania z podatku tonażowego na podatek dochodowy zależnie od posiadanych aktualnie długów lub dochodów. Okres opodatkowania podatkiem tonażowym określony w Ustawie o podatku tonażowym wynosi 5 lat.

2.8. Bandera

(55) Zgłoszony przez Polskę system podatku tonażowego ściśle związany jest z podnoszoną banderą, tzn. ze spełnieniem przez kwalifikujące się statki warunku zarejestrowania w polskim rejestrze okrętowym.

2.9. Inne programy pomocy

(56) Na gruncie posiadanych przez Komisję informacji, nie istnieje obecnie żaden system pomocy na rzecz transportu morskiego w Polsce.

2.10. Zobowiązania strony polskiej

(57) Władze polskie zobowiązały się w swoim zgłoszeniu do:

- przedkładania Komisji rocznych sprawozdań dotyczących zmian stanu zarejestrowanej w Polsce floty oraz zatrudnienia marynarzy, wskazujących liczbę armatorów lub grup armatorów objętych podatkiem tonażowym; oraz
- ponownego zgłoszenia systemu podatku tonażowego po upływie okresu 10 lat ⁽¹⁹⁾.

3. OCENA POMOCY

3.1. Istnienie pomocy zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE

(58) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

⁽¹⁹⁾ Armatorzy, którzy zostaną objęci podatkiem tonażowym przed końcem 2016 roku, zatrzymają prawo do korzystania z przedłożonego do ponownej oceny programu przez okres 10 lat.

(59) Dzięki systemowi podatku tonażowego, władze polskie przewidują przyznanie pomocy poprzez obniżenie podatków, które w innym wypadku musiałyby ponosić przedsiębiorstwa w tym sektorze, przy użyciu zasobów państwowych, faworyzując przez to pewien rodzaj działalności, w związku z faktem, że środek ten odnosi się do sektora międzynarodowego transportu morskiego. Tego rodzaju pomoc grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na handel między państwami członkowskimi, ponieważ działalność w zakresie transportu morskiego prowadzona jest głównie na poziomie międzynarodowym. W związku z tym, Komisja uznaje, że środek dotyczy pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Władze polskie nie próbowały zakwestionować tej oceny. Niniejsza opinia Komisji zgodna jest z poprzednią praktyką Komisji w tym zakresie ⁽²⁰⁾.

3.2. Podstawa prawna oceny

(60) W rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE pomoc przeznaczona na wsparcie rozwoju niektórych rodzajów działalności gospodarczej lub niektórych sektorów gospodarki może być traktowana jako zgodna ze wspólnym rynkiem w przypadku, gdy nie zakłóca, w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem, warunków wymiany handlowej i stanowić podstawę do wyłączenia jej spod ogólnego zakazu pomocy państwa. Komisja uznaje, że art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE stanowi zatem stosowną podstawę prawną do analizy niniejszego programu pomocy.

(61) W tym konkretnym przypadku pomoc dla sektora morskiego musi być zbadana w świetle Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego ⁽²¹⁾ z 2004 r. (dalej zwanych »Wytycznymi«). Wytyczne te określają warunki, na jakich zezwala się państwom członkowskim na tworzenie niektórych programów pomocy państwa w celu wsparcia przemysłu transportu morskiego, jeśli służą one realizacji ogólnych celów takich, jak:

- udoskonalenie bezpiecznego, wydajnego i przyjaznego dla środowiska transportu morskiego,
- zachęcanie do rejestrowania statków pod banderami państw członkowskich lub ich powrotu pod te bandery,
- wspieranie konsolidacji konglomeratu morskiego posiadającego siedziby w państwach członkowskich, przy jednoczesnym utrzymaniu wszechstronnie konkurencyjnej floty na rynkach światowych,
- utrzymanie i udoskonalenie morskiego know-how oraz ochronę i promowanie zatrudnienia marynarzy z państw członkowskich UE i państw EFTA, a także
- wspieranie promocji nowych usług w dziedzinie transportu morskiego bliskiego zasięgu zgodnie z białą księgą poświęconą polityce transportowej Wspólnoty.

⁽²⁰⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy publicznej dla transportu morskiego; Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3. W szczególności rozdział 3.1, w którym mowa, że: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa.«

⁽²¹⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego, Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3.

3.3. Poprzednie decyzje dotyczące podobnych programów pomocy w państwach członkowskich

- (62) W przeciągu ostatnich 11 lat Komisja zatwierdziła na wyżej wspomnianej podstawie prawnej wiele programów pomocowych na rzecz sektora transportu morskiego opartych na podatku tonażowym, w których zawarte były podobne przepisy ⁽²²⁾.
- niderlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 738/95, zatwierdzona dnia 20 marca 1996 r.);
 - niemiecki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 396/98, zatwierdzona dnia 25 listopada 1998 r.);
 - angielski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 790/99, zatwierdzona dnia 2 sierpnia 2000 r.);
 - hiszpański system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 736/01, zatwierdzona dnia 27 lutego 2002 r.);
 - duński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 563/01, zatwierdzona dnia 12 marca 2002 r.);
 - fiński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 195/02, zatwierdzona dnia 16 października 2002 r.);
 - irlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 504/02, zatwierdzona dnia 11 grudnia 2002 r.);
 - belgijski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 433/02, zatwierdzona dnia 19 marca 2003 r.);
 - francuski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 737/02, zatwierdzona dnia 13 maja 2003 r.);
 - system opodatkowania podatkiem tonażowym w hiszpańskim Kraju Basków (pomoc N 572/02, zatwierdzona dnia 5 lutego 2003 r.);
 - włoski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 114/04, zatwierdzona dnia 20 października 2004 r.);
 - litewski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 330/05, zatwierdzona dnia 19 lipca 2006 r.).

3.4. Ocena zgodności

- (63) Rozdział 3.1 Wytycznych wyraźnie wskazuje na system opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym

⁽²²⁾ Tekst większości tych decyzji dostępny jest w języku(-ach) oficjalnym(-ych) pod następującym adresem internetowym: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm. Nieautentyczne wersje w językach roboczych Komisji dostępne są na stronie: http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/state_aid/decisions/decisions_dg_tren_en.htm.

jako przykład środków podatkowych, które »zabezpieczają wysokojakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie« i w związku z tym mogą być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem ⁽²³⁾.

- (64) Wytyczne wyznaczają jednakże pewne kryteria, które system taki musi spełnić, aby mógł zostać uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem. Ponadto w dotychczas przyjętych decyzjach w sprawie systemów opodatkowania podatkiem tonażowym Komisja rozwinęła przywołaną powyżej w pkt 62 ugruntowaną praktykę w sposobie oceny, czy dane zgłoszenie spełnia wspomniane kryteria, w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji we Wspólnocie.
- (65) W dalszej części niniejszego dokumentu Komisja dokona oceny zgłoszonego programu pomocy pod względem spełnienia przez niego kryteriów zawartych w Wytycznych. Ocena ta wymaga zbadania programu pod względem działalności, statków oraz przedsiębiorstw kwalifikujących się do objęcia programem, zbadania środków zabezpieczających uniemożliwiających niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji, zbadania czy spełnione są warunki odnoszące się do pułapu określonego w rozdziale 11 Wytycznych oraz do obowiązku przedkładania sprawozdań ustanowionego w rozdziale 12 Wytycznych.

3.4.1. Badanie zakresu programu

3.4.1.1. Kwalifikująca się działalność

Podstawowa kwalifikująca się działalność

- (66) Komisja nie ma zastrzeżeń co do zgodnej z Wytycznymi możliwości objęcia podatkiem tonażowym międzynarodowego transportu morskiego ładunków i/lub pasażerów. Komisja przypomina, że w wielu spośród wyżej wspomnianych decyzji nie wprowadzano żadnego rozróżnienia pomiędzy transportem międzynarodowym a kabotażem i w związku z tym można stwierdzić, że Komisja zaaprobowała objęcie kabotażu morskiego podatkiem tonażowym. Praktyka Komisji nie stoi więc na przeszkodzie temu, aby Polska rozszerzyła system opodatkowania podatkiem tonażowym również na usługi kabotażu.
- (67) W odniesieniu do holowania, Wytyczne stanowią, że »holowanie« jest objęte zakresem ich stosowania, tylko jeżeli ponad 50 % działań holowniczych faktycznie wykonanych w danym roku przez holownik stanowi »transport morski«. Czas oczekiwania można proporcjonalnie włączyć do tej części działań wykonanych przez holownik, która stanowi »transport morski«.

⁽²³⁾ Zob. rozdział 3.1, akapit 4 i 5 wytycznych: »Tego rodzaju ulgi podatkowe, stosowane szczególnie do żegluga morskiej, uważa się za pomoc publiczną. Pomocą publiczną jest także zastępowanie tradycyjnego systemu opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym. (...) Tego rodzaju środki zabezpieczają wysokojakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie, jak np. w sferze zarządzania bezpośrednio związanego z żeglugą morską lub w zakresie działań towarzyszących (ubezpieczenia, maklerstwo, finanse). (...) Tego rodzaju bodźce podatkowe są generalnie akceptowane«.

- (68) W odniesieniu do pogłębiania Wytyczne zawierają podobne przepisy: »Niemniej rozwiązania fiskalne przewidziane dla przedsiębiorstw (takie jak podatek tonażowy) można także stosować do tych jednostek pogłębiających, których działalność polega na 'transportie morskim' — tj. transporcie dalekomorskim wydobytego materiału — przez ponad 50 % rocznego czasu pracy oraz wyłącznie w odniesieniu do takich właśnie działań transportowych«.
- (69) Komisja jest zdania, że zarówno w przypadku holowania, jak i pogłębiania, odpowiednim kryterium do zmierzenia czy osiągnięto próg 50 % jest czas pracy danego holownika lub pogłębiarki w roku podatkowym, a nie, jak stanowi Ustawa o podatku tonażowym, wysokość wyprowadzonego dochodu. Mimo tego, że obliczenia oparte na wysokości dochodu mogą w niektórych przypadkach prowadzić do uzyskania takiego samego wyniku, jak obliczenia oparte na czasie pracy, na obecnym etapie Komisja uważa, że Polska musi wprowadzić zmiany lub dodatkowe wyjaśnienia do Ustawy o podatku tonażowym w tej kwestii.
- (70) Komisja pragnie zwrócić uwagę Polski na fakt, że wspomniany próg może jedynie być obliczany w odniesieniu do działalności, która dokładnie odpowiada definicji transportu morskiego w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, w świetle rozporządzeń Rady (EWG) nr 4055/86 ⁽²⁴⁾ oraz (EWG) nr 3577/92 ⁽²⁵⁾, do których Wytyczne bezpośrednio się odwołują. Na tej podstawie transport morski może być zdefiniowany jako »przewóz pasażerów lub towarów na rzecz klienta drogą morską między portami lub portami a urządzeniami oddalonymi od brzegu«. Dlatego też definicja oparta na zasadzie wyłączenia, jak np. na podstawie listy zawartej w art. 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym nie może być sama w sobie wystarczająca. Podobnie sam fakt, że wspomniany artykuł wyklucza holowanie z portu oraz w obrębie portu może być niewystarczający.
- (71) Należy wspomnieć, że Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił pojęcie transportu morskiego w swoim niedawnym wyroku z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-251/04, Komisja przeciwko Grecji, w odniesieniu do kwestii czy działalność holownicza może stanowić transport morski: »[...] charakter i cechy holowania są inne niż kabotażu, zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3577/92. Choć holowanie jest usługą z reguły świadczoną za wynagrodzeniem, nie polega ono zasadniczo na bezpośrednim przewozie pasażerów lub towarów drogą morską. Polega ono raczej na pomocy w przemieszczeniu statku, wiertnicy, platformy lub boi. Holownik, który wspomaga statek przy manewrowaniu, dostarcza mu dodatkowy napęd, lub zastępuje jego silniki w razie awarii, udziela pomocy temu statkowi przewożącemu pasażerów lub towary, lecz nie jest sam statkiem transportującym«. Trybunał stwierdził również, że rozporządzenie
- (EWG) nr 3577/92 nie obejmuje »usług powiązanych, akcesoryjnych lub pomocniczych w stosunku do świadczenia usług transportu morskiego« ⁽²⁶⁾.
- (72) W świetle cytowanego wyroku, pojęcie transportu morskiego dla celów wytycznych w zakresie pomocy państwa musi być interpretowane wąsko, jako obejmujące jedynie bezpośredni przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między dwoma portami lub portem a urządzeniami oddalonymi od brzegu. W tym kontekście Komisja wyraża wątpliwość czy ewentualne objęcie podatkiem tonażowym holowania i/lub pogłębiania, w sposób przedstawiony w zgłoszeniu, pozostaje w zgodzie z tymi zasadami.

Działalność pomocnicza w transporcie morskim

- (73) Nie naruszając treści poprzednich akapitów oraz pozostając w zgodzie z kierunkami wyznaczonymi przez praktykę ⁽²⁷⁾, Komisja nie sprzeciwia się objęciu przez polski system opodatkowania podatkiem tonażowym następujących rodzajów działalności pomocniczej, które pozostają w ścisłym związku ze świadczeniem usług w transporcie morskim:
- dzierżawy i użytkowania kontenerów,
 - prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
 - prowadzenia terminali pasażerskich,
 - sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
 - prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
 - dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
 - przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym.
- (74) Komisja jest zdania, że wyżej wymienione rodzaje działalności są integralną częścią transportu morskiego i muszą zostać włączone w zakres podatku tonażowego. Wymienione rodzaje działalności podlegają objęciu podatkiem tonażowym, jeśli wykonywane są bezpośrednio przez armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym.
- (75) Komisja uważa, że usługi transportu morskiego w zakresie pozostałych rodzajów działalności spełniających kryteria kwalifikacji, powinny zostać podzielone na trzy główne grupy:

— komercyjne zarządzanie statkami;

⁽²⁴⁾ Artykuł 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r.; Dz.U. L 378 z 31.12.1986, stanowi:

»4. Do celów niniejszego rozporządzenia przez 'usługi transportu morskiego między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi', gdzie są one z reguły świadczone za wynagrodzeniem, rozumie się:

a) wewnątrzspółnotowe usługi żeglugowe: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między każdym portem w państwie członkowskim a każdym portem lub urządzeniem oddalonym od brzegu w innym państwie członkowskim;

b) ruch między państwami członkowskimi a państwami trzecimi: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między portami w państwach członkowskich a portami lub urządzeniami oddalonymi od brzegu w państwie trzecim.«

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 364 z 12.12.1992.

⁽²⁶⁾ Zob. pkt 31 i 32 tego wyroku.

⁽²⁷⁾ Zob. np. pomoc państwa N 563/01 — Dania — duński system opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzony przez Komisję dnia 12 marca 2002 r.

- techniczne zarządzanie statkami (tankowanie paliwa, zaopatrzenie w żywność, ubezpieczenie, wydawanie świadectw zgodności statków, konserwacja, itd.); oraz
- zarządzanie załogą (umowy o pracę, odnowienie załogi, itd.).
- (76) W odniesieniu do zarządzania statkami Wytyczne stanowią, że »przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą«.
- (77) Sytuację, w której statek czarterowany jest bez załogi (czarter samej łodzi)⁽²⁸⁾, zazwyczaj traktuje się jako przybliżoną do sytuacji korzystania z własnego statku. Mimo, że osoba czarterująca statek nie posiada prawnego tytułu do statku, ponosi większą część, jeśli nie całość odpowiedzialności za zarządzanie statkiem i/lub załogą. Statek może również być czarterowany wraz z załogą (czarter na czas)⁽²⁹⁾. W takiej sytuacji osoba czarterująca nie jest zazwyczaj odpowiedzialna za wszystkie aspekty związane z zarządzaniem. Tego rodzaju statki mogą zostać opodatkowane podatkiem tonażowym, ale z pewnymi ograniczeniami. Kwestia zarządzania staje się ważna w celu określenia czy statki spełniają warunki konieczne do objęcia podatkiem tonażowym. Komisja jest zdania, że w takich przypadkach do zachowania prawa do korzystania z podatku tonażowego nie wystarczy, aby armatorzy objęci podatkiem tonażowym prowadzili działalność jedynie w zakresie części z trzech wymienionych grup — konieczne jest łączne wypełnianie trzech wymienionych funkcji.
- (78) Można dodatkowo zacytować Wytyczne, które stanowią, że »przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą. Aby stać się uprawnionymi, armatorzy muszą w szczególności przyjąć od właściciela pełną odpowiedzialność za eksploatację statków, jak również przejąć od właściciela wszelkie prawa i obowiązki, które nakłada Kodeks ISM«. W praktyce oznacza to, że jeśli armator zarządzający statkiem nie zapewnia zarządzania komercyjnego, musi wypełniać jednocześnie przynajmniej dwie pozostałe funkcje.
- (79) Inaczej mówiąc, armatorzy mogą osiągać dochody poprzez wypełnianie jednej lub dwóch z wyżej wymienionych funkcji w odniesieniu do cudzych statków. Dzieje się tak na przykład, gdy przedsiębiorstwo armatorskie zapewnia odpłatnie zarządzanie komercyjne konsorcjum przewoźników.
- (80) Pod tym względem władze polskie zmieniły treść zgłoszenia pismem z dnia 6 czerwca 2007 r. stwierdzając, że zarządzający statkiem mogą zostać objęci podatkiem tonażowym jedynie pod warunkiem, że jednocześnie będą zapewniać zarówno zarządzanie załogą, jak i techniczne zarządzanie statkami. Warunek ten odnosi się
- zarówno do przedsiębiorstw jedynie zarządzających statkami, jak i do armatorów, który świadczą na rzecz stron trzecich usługi w zakresie technicznego zarządzania statkami i/lub ich załogą w odniesieniu do floty objętej umową dotyczącą zarządzania. Przedsiębiorstwa te, jeśli spełnią powyższy warunek, zostaną opodatkowane podatkiem tonażowym obliczanym na podstawie pojemności zarządzanej przez nie floty, tak jakby były przedsiębiorstwami świadczącymi usługi w transporcie morskim.
- (81) W szczególności w odniesieniu do zarządzania statkami władze polskie przypomniały, że na podstawie art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator, który zarządza cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz może zostać opodatkowany podatkiem tonażowym pod warunkiem, że posiada ważny Dokument Zgodności, stwierdzający, że zarządzający statkiem przejmuje od armatora wszystkie prawa i obowiązki nałożone przez Międzynarodowy Kodeks Zarządzania Bezpieczeństwem.
- (82) W odróżnieniu od zarządzania statkiem, zarządzanie komercyjne polega na wypełnianiu wszystkich obowiązków handlowych oraz wzięciu odpowiedzialności za stosunki z klientami w imieniu armatora lub osoby czarterującej statek. Dzieje się tak np. w sytuacji, kiedy przedsiębiorstwu armatorskiemu powierza się sprawowanie zarządzania konsorcjum przewoźników, do którego samo należy. Komisja rozumie, że opłaty pochodzące z takiego zarządzania komercyjnego objęte są opodatkowaniem jako »opłaty brokerskie«, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 9 Ustawy o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.
- (83) W każdym z tych przypadków Komisja jest zdania, że można zaakceptować opodatkowanie tego typu dochodów podatkiem tonażowym z powodu konieczności zachowania pewnej elastyczności, jednakże możliwość objęcia tym podatkiem musi być ograniczona w sposób, który sprawi, że przedsiębiorstwa opodatkowane podatkiem tonażowym nie stracą cech przedsiębiorstw świadczących usługi w transporcie morskim.
- (84) W związku z tym Komisja uważa, że dochody płynące z zarządzania statkami we własnym lub w cudzym imieniu mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, jeśli armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia:
- albo jednoczesne zarządzanie załogą i techniczne zarządzanie danymi statkami,
 - albo ich zarządzanie komercyjne,
- pod warunkiem, że tonaż tych statków nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia jednocześnie zarządzanie załogą, zarządzanie techniczne i komercyjne⁽³⁰⁾.
- (85) Komisja przypomina, że tonaż statków, w odniesieniu do których armator spełnia niektóre funkcje w cudzym imieniu musi również być brany pod uwagę przy obliczaniu podstawy opodatkowania.

⁽²⁸⁾ Umowy o czarter samej łodzi są zazwyczaj długoterminowe i obejmują czasem nawet całą długość życia statku.

⁽²⁹⁾ Kontrakty czarterowe na czas często obejmują krótszy okres i są zazwyczaj zawierane w przypadku, kiedy armator w danym momencie nie posiada wystarczającej pojemności, a inne przedsiębiorstwo armatorskie dysponuje pojemnością przekraczającą własne potrzeby.

⁽³⁰⁾ Niniejsza zasada została wypracowana w praktyce przez Komisję w odniesieniu do czarterowanych statków w decyzji N 563/01 — Dania — Podatek tonażowy, zatwierdzonej dnia 12 marca 2002 r.

- (86) Kończąc należy powiedzieć, że Komisja nie jest przeciwna włączeniu do podatku tonażowego dochodów pochodzących z następującej działalności (art. 3 ust. 2 pkt 8, 9 i 10 Ustawy o podatku tonażowym): »zarząd statkami; »świadczenie usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku«; »działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku« pod warunkiem, że całkowity tonaż statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje samodzielnie jednoczesnego zarządzania technicznego, komercyjnego i zarządzania załogą, nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których wykonuje takie zarządzanie. Zasada ta ma służyć zapewnieniu, aby program pozostawał w zgodzie z praktyką Komisji, z której wynika, że system opodatkowania podatkiem tonażowym dotyczy właścicieli statków.
- (87) Na obecnym etapie oceny zgłoszenia Komisja ma wątpliwości czy powyższy warunek został w nim spełniony. W ocenie Komisji władze polskie nie dostarczyły jak dotąd wystarczających wyjaśnień w tej kwestii. W związku z tym Komisja wyraża wątpliwości w odniesieniu do zgodności zgłoszonego środka pod wspomnianym względem.
- #### 3.4.1.2. Kwalifikujące się statki
- (88) Ustawa o podatku tonażowym zawiera warunek powiązania z banderą. Pozostaje to w zgodności z założeniami polityki Komisji, przyczyniając się do dążenia do powrotu pod bandery europejskie statków kontrolowanych przez interesy Wspólnoty. W związku z tym warunek powiązania z banderą ustanowiony w rozdziale 3.1 akapit 8 Wytycznych automatycznie uważa się za spełniony.
- (89) W odniesieniu do charakteru powiązania między armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym a statkami wykorzystywanymi przez niego do prowadzenia działalności, Komisja nie widzi przeszkód w objęciu podatkiem tonażowym zysków pochodzących z działalności wykonywanej na pokładzie kwalifikujących się statków posiadanych przez armatora lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi.
- (90) Niemniej jednak włączenie do podatku tonażowego statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje zarządzania załogą, ani nie zapewnia obsługi technicznej tych statków, jest (jak wskazano powyżej) zależne od spełnienia pewnych warunków. Statki te są zazwyczaj czarterowane na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie. W odniesieniu do tej kwestii praktyka ustalona przez Komisję wymaga, aby flota objęta podatkiem tonażowym czarterowana na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie nie przekraczała czterokrotności tonażu posiadanej floty lub floty czarterowanej na zasadzie czarteru samej łodzi.⁽³¹⁾ Nałożenie takiego warunku ma na celu uniknięcie przyznawania prawa do korzystania z podatku tonażowego podatnikom niebędącym właścicielami statków.
- (91) Komisja pragnie zauważyć, że Polska nie wprowadziła w zgłoszonym systemie pomocy żadnych zmian w celu włączenia tego typu warunku do systemu opodatkowania podatkiem tonażowym.
- (92) Mimo że głównym celem Wytycznych oraz omawianych w nich środków jest odpowiedź na kwestię konkurencyjności pomiędzy statkami pływającymi pod banderami Wspólnoty a statkami zarejestrowanymi w rejestrach otwartych, Komisja musi być świadoma istnienia ryzyka stworzenia sytuacji nieuczciwej przewagi pomiędzy armatorami wykorzystującymi statki zarejestrowane w różnych państwach członkowskich. Wytyczne bezpośrednio odwołują się do »konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi⁽³²⁾« oraz »coraz większej zbieżności w podejściu państw członkowskich do pomocy dla żeglugi morskiej«. W związku z tym Komisja musi »utrzymywać bieżącą, sprawiedliwą równowagę⁽³³⁾« (akapit 18) i pozostawać »świadoma konieczności utrzymania wysokiego podobieństwa i zbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w obrębie Wspólnoty«.
- (93) W związku z faktem, że władze polskie nie odniosły się do kwestii zawężenia możliwości opodatkowania podatkiem tonażowym statków czarterowanych na zasadzie czarteru na czas poprzez wprowadzenie kryterium czterokrotności tonażu statków będących własnością armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi, Komisja musi na tym etapie wyrazić wątpliwość co do zgodności zgłoszonego programu ze wspólnym rynkiem.
- #### 3.4.1.3. Przedsiębiorstwa spełniające kryteria
- (94) Komisja nie widzi przeszkód, aby Ustawa o podatku tonażowym objęła spółki podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych. Taka możliwość jest wyraźnie przewidziana w Wytycznych⁽³⁴⁾.
- (95) Niemniej jednak polski system opodatkowania podatkiem tonażowym jest szczególny, ponieważ w odróżnieniu od systemów opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzonych do tej pory przez Komisję, objęte mogą nim zostać osoby fizyczne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Na gruncie posiadanej przez siebie wiedzy Komisja stwierdza, że nie posiada ona jak do tej pory żadnego doświadczenia w odniesieniu do systemów opodatkowania podatkiem tonażowym obejmujących swoim zakresem osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Należy przypomnieć, że sformułowania użyte w Wytycznych wskazują na bezpośrednią zależność między podatkiem tonażowym a podatkiem dochodowym od osób prawnych⁽³⁵⁾. W związku z tym Komisja zwraca się z prośbą do władz polskich o dostarczenie dodatkowych wyjaśnień w tej kwestii.

⁽³²⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 2 Wytycznych.

⁽³³⁾ Ibidem akapit 18.

⁽³⁴⁾ Zob. na przykład rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa« (podkreślenie dodano).

⁽³⁵⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych wspomniany w przypisie 28 powyżej.

⁽³¹⁾ Zob. przypis 28 powyżej.

- (96) Jeśli chodzi o zarządzanie strategiczne, armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani do podejmowania strategicznych decyzji dotyczących wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Wydaje się, że w przeprowadzaniu oceny tej kwestii władze polskie będą się kierować kryterium fizycznego ulokowania niektórych pracowników, którzy muszą zostać umiejscowieni w Polsce. Znaczenie mieć będzie umiejscowienie siedziby, miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz usytuowanie ciał zarządzających, jak rada zarządzająca i zarząd, które powinny znajdować się w Polsce. W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe dokonają oceny tego, czy takie działania jak planowanie tras, przyjmowanie rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenie statku, zarządzanie i szkolenie pracowników, techniczne zarządzanie statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, mają miejsce w Polsce. Inne czynniki, jak zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale etc. w Polsce, zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem pracowników umiejscowionych w Polsce oraz fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce mogą nadać dodatkowego znaczenia elementom wskazanym powyżej.
- (97) Tak restrykcyjne warunki (określone w pkt 33 i 34 powyżej) wydają się zmniejszać możliwość zakładania drugiej siedziby w Polsce przez przedsiębiorstwa armatorskie z innych państw członkowskich oraz korzystania przez nie z omawianego środka, co w konsekwencji może zniechęcać do zakładania drugiej siedziby. W związku z powyższym wydaje się, że tego rodzaju restrykcyjne warunki mogą doprowadzić do zmniejszenia możliwości zakładania filii oraz — na podstawie oceny *prima facie*, — że mogą przyczynić się do powstania problemów i *de facto* dyskryminacji i wpłynąć na ograniczenie swobody przedsiębiorczości. W związku z tym Komisja musi na obecnym etapie postępowania, wyrazić wątpliwość co do zgodności tych warunków ze wspólnym rynkiem.
- (98) Ponadto, niezależnie od tego czy rozszerzenie podatku tonażowego na przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych jest zgodne ze wspólnym rynkiem, Komisja ma poważne wątpliwości co do zgodności możliwości odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne odpowiednio od kwoty podatku oraz podstawy opodatkowania.
- (99) Po pierwsze, jako że systemy opodatkowania podatkiem tonażowym oparte są na fikcyjnym przychodzie określonym na podstawie tonażu statków, a nie realnych dochodach, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mają prawa korzystania z tych odliczeń (odpisów amortyzacyjnych i innych przywilejów podatkowych), które stanowią część ogólnego systemu opodatkowania.
- (100) Władze polskie argumentowały, że ponieważ każda osoba fizyczna lub prawna podlegająca opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych ma w polskim systemie podatku dochodowego prawo do tego typu odliczeń, podatnicy opodatkowani podatkiem tonażowym również powinni mieć do tego prawo. Mimo wszystko Komisja ma wątpliwości dotyczące tej argumentacji. Systemy opodatkowania podatkiem tonażowym tworzone są w celu zastąpienia, a nie w celu dopełnienia zwykłych systemów opodatkowania armatorów, a więc w konsekwencji armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie zachowują prawa do dokonywania odliczeń, z których normalnie mogliby korzystać. To rozumowanie powinno mieć zastosowanie również w przypadku, gdy armator jest osobą fizyczną opodatkowaną podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (101) Reasumując, Komisja ma wątpliwości co do kwestii czy w sytuacji, gdy istnieje możliwość objęcia przez podatek tonażowym także osób podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, odliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz na ubezpieczenia społeczne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania byłyby zgodne ze wspólnym rynkiem, biorąc pod uwagę ogólną zasadę zabraniającą odliczeń w ramach systemów opodatkowania podatkiem tonażowym.

3.4.2. Ocena środków zabezpieczających

- (102) Aby system opodatkowania podatkiem tonażowym spełniał warunki określone w Wytocznych, muszą mu towarzyszyć odpowiednie środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań nie związanych z żeglugą morską, a także uniemożliwiający uchylanie się od opodatkowania ⁽³⁶⁾.

3.4.2.1. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek oparta na zasadzie ceny rynkowej

- (103) Komisja uważa, że państwo członkowskie wprowadzające podatek tonażowy ma obowiązek zapewnienia, aby obowiązujący na jego terenie system podatku tonażowego nie prowadził do sytuacji unikania opodatkowania za pomocą cen transferowych na szkodę innego kraju, w którym spółka stowarzyszona podlega opodatkowaniu. Komisja stwierdza, że powyższy warunek został spełniony.

⁽³⁶⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 19 Wytocznych: »We wszystkich przypadkach korzyści płynące z programów muszą ułatwiać rozwój sektora żeglugi morskiej oraz zatrudnienia w interesie Wspólnoty. W konsekwencji, opisane powyżej korzyści podatkowe muszą się ograniczać do działań związanych z żeglugą morską; skutkiem tego w przypadkach, w których przedsiębiorstwo posiadające statki jest również zaangażowane w inne działania komercyjne, wymagana będzie przejrzysta rachunkowość, zapobiegająca 'wyciekom' do działań niezwiązanych z żeglugą. Takie podejście powinno wspierać konkurencyjność żeglugi morskiej Wspólnoty, przy zobowiązaniach podatkowych zbliżonych poziomem do stawek stosowanych gdzie indziej na świecie, utrzymując zarazem w państwie członkowskim normalną wysokość podatków od innych działań, jak również osobiste wynagrodzenia akcjonariuszy i dyrektorów«.

3.4.2.2. Odrębna księgowość

- (104) Komisja stwierdza, że w związku z faktem, iż Ustawa o podatku tonażowym stawia jasny wymóg prowadzenia przez armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym odrębnej księgowości dla działań objętych i działań nieobjętych tym podatkiem, powyższy wymóg uznaje się za spełniony.

3.4.2.3. Opcja »wszystko albo nic«

- (105) Ustawa o podatku tonażowym stanowi, że dokonując wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym, armator zobowiązany jest objąć nim całą swoją działalność kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym oraz wszystkie swoje statki spełniające kryteria objęcia tym podatkiem. Co więcej, Komisja przyjmuje do wiadomości, że Polska zobowiązuje się do stosowania tej zasady także w odniesieniu do podlegających opodatkowaniu w Polsce grup spółek.

- (106) Komisja pragnie jednakże zauważyć, że okres opodatkowania podatkiem tonażowym, tj. okres, w którym armatorzy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem tonażowym nie mogą zrezygnować z tej formy opodatkowania, ograniczony jest w Polsce do 5 lat. Komisja pragnie zwrócić uwagę na fakt, że minimalna długość tego okresu w innych dotychczas zatwierdzonych systemach opodatkowania podatkiem tonażowym wynosi 10 lat. Jak wskazano w pkt 92, Komisja dąży do zachowania wysokiego stopnia zbieżności pomiędzy zatwierdzonymi systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w celu uniknięcia nierównego traktowania statków i armatorów wykonujących działalność pod banderami różnych państw członkowskich.

- (107) Zgoda Komisji na wprowadzenie krótszego okresu opodatkowania podatkiem tonażowym w jednym szczególnym państwie członkowskim spowodowałaby wystąpienie ryzyka naruszenia zasady równego traktowania armatorów z różnych państw członkowskich i doprowadziłaby do zaistnienia szkodliwych rozbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym, co z kolei mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której polski system opodatkowania podatkiem tonażowym byłby bardziej (lub mniej) atrakcyjny, powodując chęć przerejestrowywania statków pomiędzy państwami członkowskimi przez armatorów pragnących osiągnąć korzyści dzięki istniejącym różnicom w systemach. Komisja musi niniejszym wyrazić wątpliwość w odniesieniu do tego aspektu zgłoszonego środka i poddać go postępowaniu wyjaśniającemu.

3.4.3. Przestrzeganie pułapu finansowego

- (108) Rozdział 11 Wytycznych stanowi, że »całkowita wielkość pomocy udzielonej w ramach rozdziałów 3 do 6 nie może przekraczać całkowitej sumy podatków i składek socjalnych pobranych z tytułu działalności żeglugaowej i od marynarzy«.

- (109) Zgodnie z wiedzą posiadaną przez Komisję, obecnie nie istnieje w Polsce program pomocy, z którego korzyści mogłyby sumować się z korzyściami płynącymi z niniejszego programu. W związku z tym Komisja stwierdza, że warunek dotyczący pułapu określonego w wytycznych został spełniony.

3.4.4. Sprawozdania

- (110) Komisja stwierdza, że zgodnie z wymogiem ustanowionym w Wytycznych, Polska zobowiązała się do przedkładania Komisji rocznego sprawozdania na temat wprowadzania w życie systemu opodatkowania podatkiem tonażowym oraz jego skutków w odniesieniu do zarejestrowanej we Wspólnocie floty oraz do zatrudnienia wspólnotowych marynarzy.

4. WNIOSKI

- (111) W świetle powyższych rozważań Komisja, świadoma konieczności unikania rozbieżności (patrz pkt 92 powyżej) pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym we Wspólnocie, podjęła decyzję o wszczęciu postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4⁽³⁷⁾ rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w odniesieniu do następujących kwestii:

- możliwości dokonywania odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania przez osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, które wybrały system opodatkowania podatkiem tonażowym;
- możliwości zrezygnowania z opodatkowania podatkiem tonażowym już po upływie 5 lat od momentu wyboru tej formy opodatkowania;
- możliwości objęcia podatkiem tonażowym statków, w odniesieniu do których armator nie wypełnia łącznie, we własnym imieniu lub na cudzą rzecz, trzech następujących funkcji: komercyjnego i technicznego zarządzania statkami oraz zarządzania załogą statków wchodzących w skład tonażu przekraczającego czterokrotność tonażu statków, w odniesieniu do których wypełnia te trzy funkcje;
- objęcia podatkiem tonażowym holowników i pogłębiarek, które świadczą usługi będące transportem morskim przez mniej niż połowę swojego czasu pracy w danym roku podatkowym;
- oceny czy wymóg, aby kluczowe decyzje w zakresie zarządzania strategicznego oraz technicznego były faktycznie podejmowane w Polsce oraz aby kadra zarządzająca szczebla wyższego, główna siedziba, rada nadzorcza i zarząd były umiejscowione w Polsce może prowadzić do dyskryminacji *de facto* i ograniczenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do armatorów z innych państw członkowskich.

⁽³⁷⁾ Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

4. W przypadku gdy po przeprowadzeniu wstępnego badania Komisja stwierdza, że zaistniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu (zwaną dalej »decyzją o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia«).

- (112) W związku z powyższym Komisja, zgodnie z art. 6 ust. 1⁽³⁸⁾ rozporządzenia (EWG) nr 659/1999, wzywa Rzeczpospolitą Polską do przedstawienia uwag na temat zgodności ze wspólnym rynkiem wyżej wspomnianych aspektów programu pomocy i do dostarczenia informacji, które mogą pomóc w przeprowadzeniu oceny zamierzonych środków, w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania niniejszego pisma. Komisja zwraca się do władz polskich o bezzwłoczne przekazanie kopii niniejszego pisma wszystkim potencjalnie zainteresowanym odbiorcom.
- (113) Komisja pragnie przypomnieć władzom polskim o skutku zawieszającym art. 88 ust. 3 Traktatu WE. W tym kontekście, pragnie ona również zwrócić uwagę władz

polskich na art. 14⁽³⁹⁾ wspomnianego rozporządzenia, który stanowi, że pomoc przyznana bezprawnie podlega windykacji od beneficjentów.

- (114) Komisja informuje Polskę, że udostępni zainteresowanym stronom informacje, publikując niniejsze pismo wraz z jego streszczeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Poinformuje również zainteresowane strony w państwach EFTA będących sygnatariuszami Porozumienia EOG, publikując zawiadomienie w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, oraz poinformuje Urząd Nadzoru EFTA, wysyłając na jego adres kopię niniejszego pisma. Wszystkie zainteresowane strony zostaną wezwane do przedstawienia uwag w ciągu jednego miesiąca od dnia publikacji.”

⁽³⁸⁾ Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

1. Decyzja o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia zawiera podsumowanie odpowiednich kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę Komisji odnośnie do charakteru pomocowego proponowanego środka i określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja wzywa zainteresowane państwo członkowskie i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.

⁽³⁹⁾ Artykuł 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

Windykacja pomocy

1. W przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta (zwaną dalej »decyzją o windykacji«). Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.

2. Pomoc podlegająca windykacji na podstawie decyzji o windykacji obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi do daty jej windykacji.

3. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanego zgodnie z art. 185 Traktatu, windykacja zostaje przeprowadzona bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przewidują one bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. W tym celu oraz w wypadku postępowania przed sądami krajowymi, zainteresowane państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, jakie dostępne są w ich odpowiednich systemach prawnych, włącznie ze środkami tymczasowymi, bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego.

Upřednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications)
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 300/14)

1. W dniu 30 listopada 2007 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Gores Group LLC („Gores Group”, Stany Zjednoczone) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem Sagem Communications („Sagem”, France) w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku Gores Group: inwestycje na niepublicznym rynku kapitałowym,
 - w przypadku Sagem: działalność w zakresie sprzętu komunikacyjnego, wyrób szerokiej gamy urządzeń przeznaczonych dla użytkowników końcowych, stosowanych w łączności komórkowej (i przenośnej) oraz szerokopasmowej.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 5.3.2005, str. 32.

INNE AKTY

KOMISJA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2007/C 300/15)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

STRESZCZENIE

Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006**„PRESUNTO DO ALENTEJO” lub „PALETA DO ALENTEJO”****Nr WE: PT/PDO/005/0440/24.11.2004****CHNP (X) CHOG ()**

Niniejsze streszczenie zawiera główne elementy specyfikacji produktu i jest przeznaczone do celów informacyjnych.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego:

Nazwa: Gabinete de Planeamento e Politicas
Adres: Rua Padre António Vieira, n.º 1, 8º
P-1099-073 Lisboa
Telefon: (351) 213 81 93 00
Faks: (351) 213 87 66 35
e-mail: gppaa@gppaa.min-agricultura.pt

2. Grupa składająca wniosek:

Nazwa: ACPA — Associação de Criadores de Porco Alentejano
Adres: Rua Armação de Pêra, n.º 7
P-7670-259 Ourique
Telefon: (351) 286 51 80 30
Faks: (351) 286 51 80 37
e-mail: acpaourique@mail.telepac.pt
Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. Rodzaj produktu:

Klasa 1.2.: Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

4. Specyfikacja:

(podsumowanie wymogów określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

4.1. *Nazwa produktu:* „Presunto do Alentejo” lub „Paleta do Alentejo”

- 4.2. *Opis produktu:* Szyunki lub szynki z łopatki (*paletas*) otrzymywane odpowiednio z mięsa pochodzącego z nóg i łopatek świń rasy Alentejana (z wyjątkiem reproduktorów), hodowanych według szczegółowych zasad, poddanych ubojowi w wieku od 12 do 24 miesięcy, wpisanych do portugalskiej księgi stadnej świń — sekcja rasa Alentejana; mięso to przechodzi następujące etapy produkcji: solenie, uzyskiwanie rosy na powierzchni, suszenie/peklowanie, dojrzewanie, krojenie i pakowanie, które realizowane są w specyficznych i szczegółowo określonych warunkach.

Szynka składa się z mięsa z otrzymywanego z tylnych kończyn, obciętych na wysokości spojenia kulszowo-łonowego, natomiast szynka z łopatki otrzymywana jest z mięsa z kończyny przedniej świni. Szynka i szynka z łopatki określone są na podstawie anatomii oraz układu mięśni, ponieważ mięśnie pokryte są okrywą tłuszczu. Kształt i wygląd zewnętrzny: kształt szynki może być smukły i wydłużony lub zaokrąglony, zawsze z zachowaniem skóry zewnętrznej i racicy. Masa powyżej 5 kg w przypadku szynki i 3,5 kg w przypadku szynki z łopatki. Plaster szynki po odkrojeniu ma barwę przechodzącą od czerwonoróżowej do ciemnoczerwonej, wygląd oleisty, lśniący, jednolity, marmurkowy i jest poprzerastany tłuszczem międzymięśniowym. Posiada miękką, delikatną, mało włóknistą, bardzo łagodną i soczystą konsystencję. Tłuszcz jest aksamity, gładki, lśniący, o barwie perłowobiałej i przyjemnym smaku. Smak jest łagodny, delikatny, nieznacznie słony, trwały, przyjemny, bywa lekko pikantny, natomiast zapach jest przyjemny, łagodny, delikatny i charakterystyczny dla systemu produkcji *montanhaeira*.

- 4.3. *Obszar geograficzny:* Obszar geograficzny, gdzie ma miejsce rozród, hodowla, tuczenie i ubój zwierząt, rozbiór i otrzymywanie nóg i łopatek, wytwarzanie szynki i szynki z łopatki, wykrawanie, plasterkowanie i pakowanie, jest naturalnie ograniczony przez rozmieszczenie geograficzne terenów zwanych *montado*, położenie gospodarstw rolnych, które w są zdolne do funkcjonowania w warunkach górskich, poprzez przepisy dotyczące uboju, rozbioru i uzyskiwania kończyn świń rasy Alentejana, a także poprzez przez wiedzę lokalnej ludności dotyczącą tradycyjnych i stałych metod przetwarzania, krojenia i pakowania.

Obszar ten obejmuje następujące gminy i miejscowości: Abrantes, Alandroal, Alcácer do Sal (z wyjątkiem parafii Santa Maria do Castelo), Alcoutim, Aljezur (parafie Odeceixe, Bordeira, Rogil i Aljezur), Aljustrel, Almodôvar, Alter do Chão, Alvito, Arraiolos, Arronches, Avis, Barrancos, Beja, Borba, Campo Maior, Castelo Branco, Castelo de Vide, Castro Marim (Odeleite i Azinhal), Castro Verde, Chamusca, Coruche, Crato, Cuba, Elvas (z wyjątkiem parafii Caia i S. Pedro), Estremoz, Évora, Ferreira do Alentejo, Fronteira, Gavião, Grândola (z wyjątkiem parafii Melides), Idanha-a-Nova, Lagos (parafia Bensafrim), Loulé (parafie Ameixial, Salir, Alte, Benafim i Querença), Marvão, Mértola, Monchique (Monchique, Marmeleite i Alferce), Monforte, Montemor-o-Novo, Mora, Moura, Mourão, Nisa, Odemira (z wyjątkiem parafii Vila Nova de Mil Fontes i S. Teotónio), Ourique, Penamacor, Ponte de Sôr, Portalegre, Portel, Redondo, Reguengos de Monsaraz, Sabugal, Santiago do Cacém (z wyjątkiem parafii Santo André), Sardoal, São Brás de Alportel, Serpa, Sines, Silves (parafie de S. Marcos, S. Bartolomeu de Messines i Silves), Sousel, Tavira, (parafia Cachopo), Vendas Novas, Viana do Alentejo, Vidigueira, Vila Velha de Ródão i Vila Viçosa.

- 4.4. *Dowód pochodzenia:* Świnie rasy Alentejana muszą rodzić się i być hodowane w gospodarstwach wpisanych do rejestru i poddawanych kontroli. Po urodzeniu się zwierzęta wpisywane są do odpowiedniej księgi. Ubój, rozbiór, przetwarzanie, krojenie i pakowanie mogą być realizowane wyłącznie w zakładach, które posiadają odpowiednie zezwolenie właściwego organu, znajdują się w obrębie określonego obszaru geograficznego oraz podlegają kontroli. Wydanie zezwolenia jest uzależnione od wcześniejszej weryfikacji warunków produkcji i przetwarzania w zakresie pochodzenia, metod produkcji i właściwości wykorzystywanego surowca, warunków przetwarzania, wykrawania, plasterkowania, pakowania oraz charakterystyki produktu końcowego. Istnieją szczegółowe i odpowiednie zasady przeprowadzania kontroli, które dotyczą całego cyklu produkcji oraz wszystkich podmiotów zaangażowanych w produkcję.

Sami producenci wprowadzili w życie system pełnej identyfikowalności, co pozwala na zidentyfikowanie całego cyklu produkcji, od surowca do produktu końcowego (system od terenu *montado* do stołu), oraz na powiązanie numeru znajdującego się na oznaczeniu kontrolnym umieszczanym na całych kawałkach lub na opakowaniach szynki w plasterkach z numerem na kolczyku identyfikacyjnym zwierzęcia.

Po zakończeniu procesu produkcji wyłącznie produkty, które spełniają wszystkie warunki specyfikacji i które posiadają dowód, że zostały odpowiednio sprawdzone — poprzez kontrole, badania laboratoryjne i degustację — mogą posługiwać się znakiem certyfikacyjnym, logo i nazwami „Presunto do Alentejo — DOP” lub „Paleta do Alentejo — DOP”.

- 4.5. *Metoda produkcji:* Świnie rasy Alentejana hodowane są w gospodarstwach o ekstensywnych i półekstensywnych systemach produkcji, gdzie hodowla świń odbywa się w większości na świeżym powietrzu oraz na obszarach, w których występuje minimalnie 40 dębów wiecznie zielonych/dębów hiszpańskich na hektar, a maksymalna obsada zwierząt wynosi 1 sztukę na hektar terenów *montado*. Żywnienie zwierząt przeprowadzane jest przede wszystkim na świeżym powietrzu, w systemie ekstensywnym, gdzie zwierzęta żywią się resztkami zbóż, trawą, roślinami strączkowymi (np. groch, wyka), a także niewielkimi ssakami i ptakami, jajkami, płazami, mięczakami, bezkręgowcami, itp., jak wszystkie zwierzęta wszystkożerne. Wyłącznie w sytuacjach niedoboru żywności na polach zwierzętom dostarcza się uzupełniającą, pochodzącą spoza regionu paszę o odpowiednim składzie, której udział nie przekracza 30 % pożywienia zwierząt. Przed ubojem, przez okres trwający od 60 do 90 dni, zwierzęta zawsze wypasane są w systemie *montanhaiera* (ich paszę stanowią żołądźcie i inne rodzaje pożywienia występujące w *montado*). Żywnione w ten sposób zwierzęta muszą przybrać na wadze przynajmniej 3 *arrobas* (45 kg). Zwierzęta są poddawane ubojowi w wieku od 12 do 24 miesięcy, przy czym dopuszcza się jedynie tusze o wadze co najmniej 90 kg. Nogi i łopatki są oznaczane indywidualnie numerowanym paskiem. Kończyny przeznaczone do wyrobu szynki i szynki z łopatki muszą ważyć minimalnie odpowiednio 7,5 kg i 5 kg z zachowaniem racy. W zależności od wagi nóg i łopatek tłuszcz podskórny może zostać usunięty. Proces przetwarzania nóg i łopatek, który oparty jest na lokalnych, tradycyjnych i stałych metodach będących wynikiem doświadczenia zdobytego przez lokalną ludność, składa się z następujących etapów: krojenie, solenie, płukanie, uzyskiwanie rosy na powierzchni mięsa (*enxugo*), suszenie/peklowanie i dojrzewanie. Podczas tego procesu szynki i szynki z łopatki powoli i stopniowo nabierają wyglądu, koloru, zapachu i konsystencji, które nadają im specjalne i wyjątkowe cechy.

Parametry techniczne produkcji

	Presunto do Alentejo	Paleta do Alentejo
Solenie		
Czas trwania	> 8 dni	od minimalnie 4 do 12 dni
Temperatura	< 5 °C	< 5 °C
Wilgotność	od 80 % do 90 %	od 80 % do 90 %
Płukanie i osuszanie		
Czas trwania	od 1 do 5 dni	od 1 do 5 dni
Temperatura	od 3 do 5 °C	od 3 do 5 °C
Uzyskiwanie rosy na powierzchni		
Czas trwania	do 60 dni	od 30 do 80 dni
Temperatura	od 3 do 5 °C	od 3 do 6 °C
Wilgotność	> 80 %	od 80 % do 90 %
Suszenie /peklowanie		
Czas trwania	> 2 miesiące	minimalnie 2 miesiące
Temperatura	od 8 do 35 °C	od 8 do 35 °C
Wilgotność	około 70 %	od 70 do 85 %
Dojrzewanie		
Czas trwania	minimalnie 5 miesięcy	od 3 do 18 miesięcy
Temperatura	Naturalne warunki pod względem temperatury i wilgotności	Naturalne warunki pod względem temperatury i wilgotności
Wilgotność		

Szynka „Presunto do Alentejo” lub szynka z łopatki „Paleta do Alentejo” mogą być wprowadzane do obrotu w całości, w kawałkach lub w plasterkach, z kością lub bez niej. Wykrawanie, plasterkowanie kawałków oraz usuwanie kości mogą być realizowane wyłącznie w upoważnionych zakładach, znajdujących się na określonym obszarze produkcji, ponieważ w związku ze specjalnym kształtem każdego kawałka, delikatnym zapachem i złożonym smakiem operacje te wymagają odpowiedniej wiedzy fachowej. Wyboru poszczególnych kawałków przeznaczonych do wykrojenia i plasterkowania dokonuje się na podstawie oceny stanu peklowania dokonanej przez lokalnego specjalistę, natomiast doświadczeni i przeszkoleni degustatorzy przeprowadzają szczegółową ocenę organoleptyczną produktu i jego przydatności do krojenia. W celu otrzymania jak najwyższej wydajności z każdego wykrojonego kawałka operację tę musi wykonać doskonale wykwalifikowany specjalista, który realizując mistrzowskie cięcia, może wykorzystać układ mięśni w kawałku i uzyskać jak najcieńsze plasterki, dzięki którym możliwe jest delektowanie się w pełni walorami organoleptycznymi produktu. Występujący w tych kawałkach tłuszcz, który posiada charakterystyczny smak, zapach, kolor i połysk, łatwo traci swoje właściwości w wyniku pozostawienia go na powietrzu lub w wysokiej temperaturze. Czynniki te powodują, że wymienione wyżej operacje muszą być realizowane w odpowiednich zakładach, które spełniają wymogi mikrobiologiczne oraz dotyczące temperatury, wilgotności, tak by nie osłabić delikatnego smaku produktu, oraz w których możliwe jest natychmiastowe opakowanie produktu, by uniknąć narażania go na wpływ powietrza. Należy również dodać, że wymienionym operacjom towarzyszy ponowne badanie organoleptyczne przeprowadzane przez wykwalifikowanych pracowników.

Celem tych działań jest zapewnienie pełnej identyfikowalności produktu, zapobieganie obniżeniu jego walorów organoleptycznych, tak by spełnić oczekiwania klienta i dostarczyć mu wyrób wyprodukowany na obszarze jego pochodzenia, a także umożliwienie kontroli całego cyklu produkcyjnego.

- 4.6. *Związek z obszarem geograficznym:* Szynki i szynki z łopatki z Alentejo produkowane są na obszarze charakteryzującym się ubogimi glebami i klimatem o gorących i suchych latach i zimnych i suchych zimach. Roślinność, która utrzymuje się w tych warunkach i umożliwia wykorzystywanie gospodarcze tego obszaru nosi nazwę *montado* porośniętego dębem korkowym, dębem wiecznie zielonym i ich poszyciem. Świnie rasy Alentejana są zwierzętami, które najlepiej wykorzystują istniejące warunki naturalne, ponieważ ich hodowla może być realizowana na świeżym powietrzu, gdzie żywią się one głównie naturalnymi produktami *montado* (szczególnie trawami, żołądziami, zbożami, roślinami strączkowymi i małymi zwierzętami), w ramach systemu hodowli zwanego *montanhaiera*.

Taki rodzaj hodowli i paszy nadaje mięsu tych świń charakterystyczne właściwości, zarówno w odniesieniu do mięśni, jak i tłuszczu.

Opisane warunki klimatyczne doprowadziły do wykształcenia się specjalistycznej wiedzy fachowej, która umożliwia naturalne suszenie mięsa wieprzowego, bez poddawania go wędzeniu lub działaniu innych czynników zewnętrznych z wyjątkiem solenia.

Otrzymywane w ten sposób szynki i szynki z łopatki mają charakterystyczny kształt z zachowaniem racy (której czarne zakończenie świadczy wskazuje na rasę świń Alentejana) i charakterystyczne właściwości organoleptyczne, wśród których wyróżnić należy marmurkowy wygląd mięśni, kolor i konsystencję tłuszczu, konsystencję, intensywny zapach i smak. Właściwości te są typowe dla produktów otrzymywanych ze świń rasy Alentejana hodowanych w systemie *montanhaiera* oraz są wynikiem suszenia mięsa w naturalnych warunkach występujących na określonym obszarze produkcji.

Związek produktu z obszarem geograficznym opiera się zatem na następujących przesłankach:

Związek historyczny: Pierwsze odniesienia do hodowli świń w regionie Alentejo pochodzą sprzed naszej ery. Istnieją również dowody świadczące o tej hodowli i jej produktach pod panowaniem rzymskim i arabskim. Już Katon zalecał szynkę z Alentejo, wyprodukowaną w zachodniej części regionu, przy wybrzeżu. Podczas odzyskiwania ziem na Półwyspie Iberyjskim przez chrześcijan dochodziło do konfliktów między rolnikami i hodowcami, w związku ze szkodami, jakie hodowla świń powoduje na polach uprawnych oraz korzyściami płynącymi z tej hodowli dla żywienia ludzi ze względu na jakość mięsa wieprzowego i jego produktów. Pod koniec XIX i na początku XX wieku hodowla świń była w regionie Alentejo najważniejszym rodzajem działalności rolniczej pod względem gospodarczym, co umożliwiało rozwój regionu i zamieszkującej go ludności.

Związek ludzki: Istnieje szereg tradycji związanych ze spożywaniem tych produktów, które nigdy nie są podawane ugotowane. Dawniej szynki z Alentejo spożywano wyłącznie z okazji świąt i stanowiły cenny podarek.

4.7. Organ kontrolny:

Nazwa: Agricert — Certificação de Produtos Alimentares, Lda

Adres: Av. de Badajoz, n.º 3
P-7350-903 Elvas

Telefon: (351) 268 62 50 26

Faks: (351) 268 62 65 46

e-mail: agricert@agricert.pt

Organ „AGRICERT” uznano za spełniający wymogi Normy 45011:2001.

- 4.8. *Etykietowanie:* Na etykiecie widnieje obowiązkowo napis: „Presunto do Alentejo — DOP” lub „Paleta do Alentejo — DOP” i odpowiednie logo wspólnotowe. Na etykiecie zamieszcza się również oznaczenie kontrolne zawierające obowiązkowo nazwę wyrobu i odpowiedni napis, nazwę organu kontrolnego i numer serii (kod cyfrowy lub alfanumeryczny umożliwiający śledzenie wyrobu). Na skórze szynek „Presunto do Alentejo” i „Paleta do Alentejo” wypalany jest następujący rysunek:

